REGES, REGINÆ, NOBILES, Et alij in Ecclesia *Collegiata* B. PETRI Westmonasterij *sepulti*,

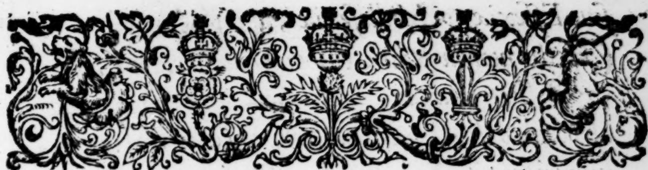
Vsque ad annum re-
paratæ Salutis
1606.

August. De Ciuit. Dei.
Sepulchrorum memoria magis viuorum est consolatio, quàm defunctorum vtilitas.

Euripides.
Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.

LONDINI,
Excudebat *Melch. Bradwoodus*.
M. DC. VI.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA ·
DOMINUS ILLUMINATIO MEA

FVNDATIO ECCLESIÆ BEATI PETRI Westmonasterij.

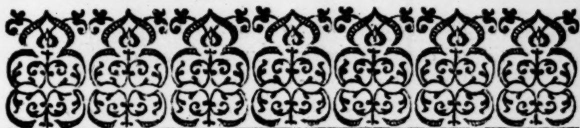
N prima enaſcentis Eccleſiæ apud Britannos infantia, imperante (vt author eſt Sulcardus) Antonino Pio, templũ Apollinis ad occiduam vrbis Londini partem vbi hodiè cernitur WESTMONASTERIVM, *terræ motu corruit. Ex eius ruinis Lucius Rex Britannorum, qui Romanorum permiſſu hîc regnauit, ad Chriſti cultum anno Salutis* 170. *Eccleſiolam erexit, quæ poſteà cùm perſecutionis tempeſtas ſub Diocleſiano Britanniam peruaſiſſet, penitùs ſubuerſa. Locus iam inde diu neglectus, & ſpinis obſitus iacuit, vnde ab Angloſaxonibus* Thoꞃnez, & Thorney *dictus erat. Donec Sebertus Rex Orientalium Saxonum*

siue Essexiæ & Midlesexiæ, qui primus inter eos Christo nomen dedit, eò loci Monasterium Christo & B. Petro, anno Christi 605. posuerit: vnde ab occiduo situ & Monasterio Westminster *nominari cœpit. Sed cùm hoc Danico ardente bello prostratum esset, Dunstanus Cantuariensis Archiepiscopus fauente Eadgaro Rege renouauit, & pauculis monachis concessit. Posteà Edwardus Rex cognomento* Confessor, *sibi in sepulturam, & Benedictinis monachis in monasterium ex decimis omnium suorum redditiuum de integro construxit, & patrimonijs tota* Anglia *dispersis ditauit. Formam antiquæ illius structuræ, si placeat, ex antiquo manuscripto habe.* Principalis area domus, altissimis erecta fornicibus quadrato opere, paríque commissura circumuoluitur; ambitus autem ipsius ædis duplici lapidum arcu ex vtroque latere hinc inde fortiter solidata operis compage clauditur. Porrò crux templi quæ medium canentium Domino chorum ambiret, & sui gemina hinc inde sustentatione mediæ turris celsum apicem fulciret, humili primùm & robusto fornice simpliciter surgit; deinde cochleis multipliciter ex arte ascendentibus plurimis intumescit: deinceps verò simplici muro vsq;

ad tectum ligneum plumbo diligenter vestitum peruenit. *Iam inde hoc Monasterium cùm Regum Angliæ inauguratione, & coronatione, tùm etiam sepultura & Regalium repositione longè fuit celeberrimum. Verùm post 160 annum, hanc Edwardi fabricam subuertit Henricus iij. nouamq; Ecclesiam speciosa structura, multiplici marmorearum columnarum ordine, tecto laminis plumbeis conuestito, quinquaginta annorum opere ipse primum ponens lapidem anno 1220 exædificauit. Quam Abbates ad occasum plurimùm auxerunt, & Henricus vij, anno 1502, in suam suorumq; sepulturam, ad ortum, sacrarium admirandæ elegantiæ* (Orbis miraculum *vocat Lelandus, omnem enim elegantiam in illo aceruatam dicas) impensis 14000 librarum adiecit, in quo sepulchrum eius splendidissimum & maximum ex ære solido cernitur. Expulsis posteà ab Henrico viij, monachis, ad varias subinde vices reuoluta fuit: primùm Decanum habuit & Præbendarios, mox Episcopum vnicum Thomam Thurlbeium, anno 1541, qui patrimonio Ecclesiæ acciso cessit, & Decano reliquit. Statimque monachi cum suo Abbate à Maria Regina reducti. Quibus paulò pòst authoritate Parlamentaria eiectis, in Collegiatam Ecclesiam, imò Ecclesiæ plantarium anno 1560 conuertit Serenissima Regina Elizabetha:*

Decanum, Præbendarios duodecim, Didaſcalum & Hypodidaſcalum, ſcholaſticos quadraginta (alumni Regij dicuntur) qui ſuo tempore ad Academias promouentur, Miniſtros, Cantores, Organiſtam, Choriſtas decem & duodecim pauperes Milites, &c. ad Dei gloriam, veræ religionis, & bonarum literarum propagationem inſtituit. Primum verò Decanum Guilielmum Billum præfecit, qui intra biennium ſublatus ſucceſſorem habuit D. Gabrielem Goodman ſacræ Theologiæ Doctorem: qui cùm huic Eccleſiæ Collegiatæ annos 40 ſumma cum laude præfuiſſet, anno 1601 obijt, illiq; Lancellotus Andrewes ſacræ Theologiæ itidem Doctor ſucceſſit: quem cùm ad Ciceſtrenſem Epiſcopatum Sereniſſ. Rex Iacobus prouexerat, Richardum Neile ſacræ Theologiæ Doctorem, Regij Oratorij Clericum, huius Collegij alumnum, & e ciuitate VVeſtmonaſterij oriundum Eccleſiæ VVeſtmonaſterienſis Decanum Anno Salutis 1605 conſtituit.

* *
*

IN CAPELLA *REGVM.*

Ebertus Orientalium Saxonum & Mediosaxonum, id est, Essexiæ & Midlesexiæ Rex, filius Sleddæ ex Ricula Æthelberti Regis Cantij sorore, primus Regum Orientalium Saxonum hortatu Æthelberti Christianam Religionem suscepit, & Ecclesiam Westmonasterij, quæ tunc *Thornéga* dicebatur, B. Petro erexit, in qua cum vxore Athelgoda conditur. Obijt vltimo die Iulij anno reparatæ Salutis *616*. Et *691* pòst anno, videl. 1307, Monachi Westmonasterienses transtulerunt eius corpus è veteri Ecclesiâ in nouam Basilicam, & reposuerunt in sepulchro è saxo ad australem partem mensæ Dominicæ cum hoc Epitaphio:

Labilitas, breuitas mundanæ prosperitatis,
Cælica præmia, gloria, gaudia danda beatis
Sebertum certum iure dedêre satis.
Hic Rex Christicola verax fuit hac regione,
Qui nunc cælicola gaudet mercede coronæ:
Rex humilis, docilis, scius, & pius, inclytus iste
Sollicitè, nitidè, tacitè, placidè (bone Christe)
Vult seruire tibi perficiendo sibi.
Ornat mores, spernit flores, lucis auaræ
Gliscens multùm, Christi cultum lætificare,
Ecclesiam nimiam nimio studio fabricauit
Hæc illæsa manus quæ fundamenta locauit;

Hic ſeptingentis annis terra cumulatus
Chriſti clementis inſtinctibus inde leuatus
Iſto ſub lapide nunc iacet ipſe, vide.
Atque domum Chriſto quia mundo fecit in iſto
Nunc pro mercede cœli requieſcit in æde.
Reſpice mortalis, promiſſio ſit tibi talis:
Accipies ſi des, nil capies niſi des.
Es Chriſto qualis, Chriſtus erit tibi talis.
Dapſilis eſto ſibi, largus eritque tibi.
Effectus non affectus, ſi reddere poſſis,
Debet cenſeri; ſi nihil reddere poſſis,
Tunc bonus affectus pro facto debet haberi.
Sicut de lignis per aquam depellitur ignis;
Sic mala commiſſa fiunt donando remiſſa.
Reddet ad vſuram quod quis dat nomine Chriſti,
Nam vitam puram pro paruo dat Deus iſti.

Præfatus quidem Rex Sebertus obiit vltimo die Iulij, Anno Domini 616. cuius vxor nomine Æthelgoda ante ipſum Sebertum diem ſuum claudens extremum, videlicet 13. die Septembris, Anno Domini 615, cum ipſo Seberto viro ſuo (vt prædiximus) in ipſa Eccleſia quam ipſe fundauerat, in Sarcophagis plumbeis honorabiliter eſt ſepultà.

Iuxta hunc tumulum in pariete depingitur antiquo opere S. Petrus Sebertum defunctum his verſiculis alloquens:

Hîc Rex Seberte pauſas, mihi condita per te
Hæc loca luſtraui, demùm luſtrando dicaui.

EDwardus Rex Angliæ ob ſingularem pietatem in Confeſſorum numerum relatus, filius erat Regis Æthelredi: penſionem annuum 4000. l. *Dangelt* dictam Anglis remiſit. Legatos (vt ſcribit Math. Weſtm.) Romam ad Damaſum Papam miſit, vt à voto abſolueretur, vouerat enim Romam ire ſi paterna regna adipiſceretur. Quem Papa à voto abſoluens, reſcripſit, vt expenſas quas ad iter parauerat, in pauperes erogaret, & Cœnobium in honorem Sancti

Sanĉti Petri, aut nouum conſtrueret, aut vetus emendaret. Reuertentibus itaque legatis, Vlfino quodam Monacho perſuadente, & totius regni conſilio approbante, Weſtmonaſterium reſtaurauit. Obijt anno 1066. & ibidem honorificè ſepelitur in tumulo marmoreo teſſellato & varietate colorum ſplendido in medio capellæ cum his verſibus:

Omnibus inſignis virtutum laudibus heros,
Sanĉtus Edwardus Confeſſor, Rex venerandus,
Quinto die Iani moriens ſuper æthera ſcandit.

SVRSVM CORDA.

*Moritur, Anno Dom.*1065.

EDitha Regina Angliæ, filia Goodwini Comitis Cantij, vxor Sanĉti Edwardi Regis & Confeſſoris, fœmina ſumma pietate & modeſtia. Edwardus coniux (vti refert Matthæus Weſtm.) hanc Editham nec thoro remouit, nec virili more cognouit, ſed an odio patris, vel amore caſtitatis, id fecerit incertum. Sunt qui aſſerunt Regem ſanĉtiſſimum de genere proditoris hæredes qui ſibi ſuccederent, noluiſſe procreare. Conditur à Boreali parte ſepulchri Sanĉti Edwardi.

MAtildis Regina Angliæ, filia Malcolmi Regis Scotorum & vxor Henrici primi, cui peperit Guilielmum, Richardum & Mariam qui perierunt naufragio, & Matildem Auguſtam quæ fuit vxor Henrici quinti Cæſaris Auguſti & mater Regis Henr. ſecundi. Hæc Regina (vt refert Guiliel. Malmesburienſis) quadrageſimali tempore quotidie Weſtmonaſterium adibat, nuda pedibus & cilicio induta. Obijt 1118. Sita ſine tumulo eſt ab auſtrali parte Sanĉti Edwardi.

HEnricus tertius Anglię Rex, &c. filius Iohannis Regis ex Iſabella filia Comitis Engoliſmenſis, Princeps omni pietate, & virtutis laude florentiſſimus: anno 1220, incepit nouum opus Capellæ B. Mariæ Weſtm. & ipſe primum

mum lapidem posuit:& anno 1245, Conuentualem Ecclesiam B. Petri maiori ex parte dirui fecit, & 8. pòst die, vz. Apostolorum Petri & Pauli inchoans, vt decentiorem construeret & ampliorem. Contulit etiam eidem Ecclesiæ regalia dona in pallijs, gemmis & vasis, vt omnium Ecclesiarum Cisalpinarum ditissima esset. E viuis cessit 1273. xi. Kalend. Decemb. cùm regnâsset annos 56. dies 18. Et Westmon. (inuitis Templarijs, qui corpus regium vendicabant) magnifico & sublimi sepulchro quod Rex Edwardus filius Iaspidibus, Ophiticis, &c. quæ è Gallia attulerat, plurimùm ornauit, ad boreale latus capellæ requiescit cum his inscriptionibus:

Tertius Henricus iacet hîc pietatis amicus,
Ecclesiam strauit istam, quam pòst renouauit,
Reddet ei munus qui regnat trinus & vnus.

Tertius Henricus est templi conditor huius.

DVLCE BELLVM INEXPERTIS.

The friend of pitie and almesdeed,
Henrie the Third whilome of England King,
Who this Church brake, and after his meed,
Againe renewed into his faire building:
Now resteth heere which did so great a thing.
He yeeld his meed that Lord of Deitie
That as one God raignes in persons three.

EDwardus primus Rex Angliæ, Dux Normanniæ & Aquitaniæ, Dominus Hiberniæ, filius regis Henrici tertij ex Aleonora filia Comitis Prouinciæ, duxit in vxorem Aleonoram filiam Ferdinandi iij. Regis Castiliæ & Legionis, Scotos debellauit, Beruicum expugnauit. Obtulit B. Edwardo in Ecclesia Westmonasteriensi regalia regni Scotiæ, videlicet Solium inaugurationis, Sceptrum aureum cum corona. Anno 1308 mortem obijt, & ad caput patris situs est in tumulo marmoreo cum hoc Epitaphio:

Mors

Mors est mœsta nimis, magnos quæ iungit in imis,
Maxima mors minimis, coniungens vltima primis;
Nullus in orbe fuit homo viuens nec valet esse
Qui non morte ruit; est hinc exire necesse.
Nobilis & fortis, tibi tu confidere noli,
Omnia sunt mortis, sibi subdit singula soli,
De mundi medio magnum mors impia mouit,
Anglia præ tedio satis anxia plangere nouit:
Corruit Edwardus vario veneratus honore,
Rex nuper vt Nardus fragrans virtutis odore,
Corde Leopardus, inuictus & absque pauore,
Ad rixam tardus, discretus & eucharis ore,
Viribus armorum quasi gigas ardua gessit,
Colla superborum prudens per prælia pressit,
Inter Flandrenses fortuna sibi benè fauit,
Vt quoque Wallenses & Scotos suppeditauit,
Rex bonus absque pari strenuè sua regna regebat:
Quod natura dare potuit bonitatis habebat,
Actio iustitiæ, pax regni, sanctio legis,
Et fuga nequitiæ premunt præcordia Regis:
Gloria tota ruit, Regem capit hæc modò fossa,
Rex quandoque fuit, nunc nil nisi puluis & ossa:
Filius ipse Dei quem corde colebat, & ore,
Gaudia fecit ei nullo permista dolore.

Dum vixit Rex & valuit sua magna potestas,
Fraus latuit, pax magna fuit, regnauit honestas.

Edwardus Primus Scotorum malleus hic est.

PACTVM SERVA.

Death is too dolefull which doth ioine
The highest estate full lo:
Which coupleth greatest things with least,
And last with first also.
No man hath beene in world aliue,
Nor any may there be

Which can escape the dint of death,
Needs hence depart must we.
O Noble and victorious man,
Trust not vnto thy strength;
For all are subiect vnto death,
And all must hence at length.
Most cruell fate from worldly stage
Hath wrest a woorthy wight;
For whom all England mourned loud
To see his dolefull plight:
Edward is dead, which was adorn'd
With diuers graces heere,
A King or fragrant Nardus hight,
A gracious princely peere.
In heart the which was Lybard like,
Right puissant voide of feare:
Most slow to strife, discreet and wise,
And gracious euery where.
In armes a Giant fierce and fell,
Attempting famous facts,
Most prudent did subdue the proud
By feate of martiall acts:
In Flanders fortune gaue to him
By lot right good successe:
In Wales he wanne: the Scottish rout
With armes he did suppresse.
This King without his like aliue
Did firmely guide his land:
And what good nature could conceiue,
He had it plight at hand.
He was in Iustice, and in peace,
Excelling: Lawes tooke place,
Desire to chase all wicked workes
Did hold this Kings good grace.
He now doth lie intombed heere
Which furthered each good thing:
Now nought he is but dust and bones,

Which

Which was a woorthy King.
The very sonne of God whom erst
This King did loue right deere,
Hath giuen to him immortall blisse,
For his good liuing heere.

Otherwise:

Whil'st liu'd this King, by him all things
Were in most godly plight:
Fraud lay hid, great peace was kept,
And honestie had might.

ÆLeonora Regina Angliæ, vxor prima Edwardi primi, sola filia Ferdinandi tertij regis Castellæ & Legionis ex Ioanna coniuge sua secunda, hærede Guidonis Comitis Pontiui. Huius iure Comitatus Pontiui deuolutus est ad Reges Angliæ, mater fuit Edwardi secundi, è vita excessit 1298. & ad pedes Henr. Tertij, in sepulchro marmoreo cum imagine ærea inaurata cum his versibus iacet:

Nobilis Hispani iacet hic soror inclyta Regis,
Eximij consors Aleonora thori,
Edwardi primi Wallorum principis vxor,
Cui pater Henricus Tertius Anglus erat.
Hanc ille vxorem gnato petit: omine princeps
Legati munius suscipit ipse bono.
Alfonso fratri placuit fœlix Hymenæus,
Germanam Edwardo nec sine dote dedit,
Dos præclara fuit, nec tali indigna marito,
Pontiuo Princeps munere diues erat.
Fœmina consilio prudens, pia, prole beata,
Auxit amicitijs, auxit honore virum.

DISCE MORI.

Queene Elenor is heere interr'd,
A woorthie noble Dame,
Sister vnto the Spanish King,
Of royall blood and fame.
King Edwards wife, first of that name,

And Prince of Wales by right:
Whose father Henry iust the Third,
Was sure an English wight,
Who crau'd her wife vnto his sonne:
The Prince himselfe did goe
On that embassage luckily
As chiefe with many moe.
This knot of linked mariage,
Her brother Alphonse lik'd;
And so tweene sister and this Prince,
The mariage vp was strick'd.
The dowrie rich and royall was,
For such a Prince most meete:
For Pontiue was the mariage gift,
A dowrie rich and great.
A woman both in counsell wise,
Religious, fruitfull, meke,
Who did encrease her husbands friends,
And larg'd his honour eke.

LEARNE TO DIE.

EDwardus tertius Rex Angliæ, &c. Filius Edwardi secundi ex Isabella Philippi Pulchri Regis Franciæ filia, vir bellicosissimus: cùm enim matris fratres è vita cessissent, non relictis liberis masculis, & Galli prætenderent legem suam Salicam, quo minùs materno iure succederet; bellum illis denuntiat, quod acerrimè gessit. Caletos expugnauit, Aquitaniam & Normanniam armis recuperauit, Ioannem Regem Franciæ, & Dauidem Scotiæ bello cepit, captiuos detinuit, Insignia & titulum Franciæ sibi ascripsit: & cùm triumphator annos 50. regnâsset, mortem obijt 1377. & in australi Capellæ Regiæ parte cum imagine ærea deaurata, his versibus inscriptis iacet:

Hic decus Anglorum, flos Regum præteritorum,
Forma futurorum, Rex clemens, pax populorum,
Tertius Edwardus regni complens Iubilæum,

Inuictus

Inuictus Pardus, pollens bellis Machabæus,
Prosperè dum vixit regnum pietate reuixit,
Armipotens rexit: iam cœlo Cœlice Rex sit.

Tertius Edwardus fama super æthera notus.

PVGNA PRO PATRIA.

In vtraque parte huius sepulchri sunt omnes filij & filiæ huius regis ære solido expressi. In dextra parte Edw. Princeps Walliæ, Iohanna de *la Tower* data Regi Hispaniæ, Leonellus Dux Clarentiæ, Edm. Dux. Eboraci, Maria Ducissa Britanniæ & Willielmus de Hatfield. In parte sinistra Isabella domina de Coucy, Willielmus de Windsor, Iohannes Dux Lancastriæ, Blanchia de Turri London. Margareta Comitissa de Penbroke, & Thomas Dux Glocestriæ.

Of English Kings heere lies the beautifull flower,
Of all before passed, and a mirrour to them shall sue:
A mercifull King, of peace conseruatour,
The Third Edward: the death of whom may rue
All English men, for he by knigthoood due
Was Libarde inuict, and by feate Martiall
To worthie Macabe in vertue peregall.

Ensis quo potentissimus ille, & belliger Rex Edwardus Tertius in prælijs vsus erat, ad eius sepulchrum ostenditur, pondere xviij. librarum, & vij. pedum longitudine.

PHilippa Regina Angliæ, vxor Edwardi tertij, filia Guilielmi Bauari Comitis Hannoniæ, summa pietate mulier, & nobilissimæ prolis mater. Obijt 1369. & ad pedes Edwardi coniugis sita est in tumulo specioso cum imagine ex Alabastrite, his additis versiculis:

Gulielmi Hannonis soboles postrema Philippa,
Hic roseo quondam pulchra decore iacet.
Tertius Edwardus Rex ista coniuge lætus

Materno

Materno suasu nobiliúmque fuit:
Frater Iohannes Comes Mauortius heros,
Huic illam voluit consociare viro.
Hac iunxit Flandros coniunctio sanguinis Anglis:
In Francos venit hinc Gallica dira lues.
Dotibus hæc raris viguit Regina Philippa,
Forma præstanti, Religione, fide.
Fœcunda nata est proles numerosa parenti,
Insignes peperit magnanimosq; duces.
Oxonij posuit studiosis optima nutrix
Regineas ædes, Palladiámque scholam.

Coniux Edwardi iacet hîc Regina Philippa.

DISCE VIVERE.

Faire Philip William Hennaldes childe,
And yongest daughter deere,
Of roseat hue and beautie bright,
In tombe lies hilled heere.
Edward the Third through mothers will
And Nobles good consent
Tooke her to wife, and ioyfully
With her his time he spent.
His brother Iohn a martiall man
And eke a valiant knight,
Did lincke this woman to this king,
In bonds of mariage right.
This match and mariage thus in blood,
Did binde the Flemings sure
To Englishmen, by which they did
The Frenchmens wracke procure.
This Philip flowr'd in gifts full rare,
And treasures of the minde,
In beautie bright, Religion, faith:
To all and each most kinde.
A fruitfull mother Philip was,

Full

Full many a sonne she bred,
And brought forth many a worthy knight
Hardie and full of dred.
A carefull nurse to Students all,
At Oxford she did found
Queenes Colledge she, dame Pallas schoole,
That did her fame resound.

LEARNE TO LIVE.

Circumpositæ verò sunt circa hunc tumulum imagines cum suis armis horum principum, vt in veteri manuscripto libro habetur. Ad pedes, Rex Nauarrę, Rex Bohemię, Rex Scotiæ, Rex Siciliæ, & Rex Hispaniæ. Ad caput Guiliel. Comes Hannoniæ pater eiusdem Reginæ, Iohannes Rex Franciæ, Edwardus tertius Rex Angliæ maritus eiusdem Reginæ, Lodowicus Imperator & Edwardus Princeps Walliæ primogenitus filius. In sinistro latere tumbæ, Iohanna Regina Scotiæ, Iohannes de *Eltham* Gomes Cornubiæ, Iohanna Principessa Walliæ, Leonellus Dux Clarentiæ, Isabella comitissa Bedfordiæ, Iohannes Dux Lancastriæ, Iohanna Ducissa Clarentiæ, Edmundus Comes Cantabrigię, Iohanna Ducissa Lancastriæ, Thomas Comes Buckinghamiæ. In dextra parte mater eiusdem Reginæ, Imperatrix, frater eiusdem Reginæ, Marcus Dux Geldrię, Æleonora Ducissa Geldriæ, Iohannes Comes Hannoniæ, Maria Ducissa Britanniæ, Lodowicus Dux Bauariæ, Comitissa Penbrochiæ, Carolus filius Regis Franciæ, Dux Brabantiæ.

HEnricus quintus Rex Angliæ, filius Henrici quarti Gallos multis prælijs deuicit, tandem Regens Gallię creatus. Duxit in vxorem Katherinam filiam Caroli sexti Regis Franciæ, ex qua suscepit Henricum Sextum. Obijt Anno 1422: in suprema parte capellæ regiæ cum statua argenties laminis obtecta, quæ iam pridem sacrilegio sublatæ fuerunt, cum his carminibus sepultus:

Gallorum mastix iacet hic Henricus in vrna.

DOMAT OMNIA VIRTVS.

Pulchra virumq; suum sociat tandem Katherina,

O mercifull God what a Prince was this,
Which his short time in Martiall actes spent,
In honour of conquest : that wonder to me it is,
How he might compasse such deeds excellent,
And yet for that his minde nothing detent,
All ghostly health for his saule to prouide,
Out of this world ere he fatally should slide.

So though I had Tully his eloquence,
Or of Seneca the graue moralitie,
Or of Salomon the perfect sapience,
Or the sweete Ditties of Dame Calliope ;
Yet might I not in prose, or other Dittie
Accordingly aduance this Prince his fame,
Or with due honor to inhance the same :

Considering his actes, whereof parcell appeere
In this rude worke with many more left out :
The time also was lesse then tenne yeere
That he so shortly brought all things about,
By diuine grace furthered out of doubt,
That mightfull Lord he holpe his ghostly knight,
With grace and honor to passe this worlds fight.

And to haue reward double and condigne :
And first for martiall acts by him done,
To be aduanc'd among'st the worthies nine,
And for his vertues vs'd by him eft soone,
With many good deeds which he on earth had done :
Aboue the Hierarches, he is I trust now stall'd
That was in earth King of Kings call'd.

KAtherina Valesia filia Caroli sexti Regis Francorum, vxor Henrici quinti, quo mortuo, cepit in maritum Oenum Theodorum nobilem Cambrobritannum qui genus suum ad Cadwalladrum referebat, cui peperit Edmundum Comitem Richmondiæ, Gasparem Ducem Bedfordiæ & alium qui suscepit Monachi habitum Westmonast. Morte sublata est 1437. Et vna cum Henrico quinto sepulta fuit, cuius iam corpus in loculo inhumatum iacet iuxta maritum.

Hic Katherina iacet Francorum filia Regis,
Hæres & regni (Carole Sexte) tui,
Henrici quinti thalamo bis læta iugali,
Nam sic vir duplici clarus honore fuit:
Iure suo Anglorum, Katherinæ iure triumphans
Francorum obtinuit ius, decus imperij.
Grata venit lætis fœlix Regina Britannis,
Pérque dies celebrant quatuor ore Deum.
Edidit Henricum gemebunda puerpera Regem,
Cuius in imperio Francus & Anglus erat,
Non sibi nec Regno fœlici sidere natum,
Sed patri & matri religione parem.
Pòst ex Owino Tiddero tertia proles,
Nobilis Edmundus te Katherina beat:
Septimus Henricus quo non præstantior alter,
Filius Edmundi, gemma Britanna fuit.
Fœlix ergo vxor, mater, ter filia fœlix,
Ast Auia hæc fœlix terque quaterque fuit.

OTIVM FVGE.

Heere lies Queene Katherine clos'd in graue,
The French kings daughter faire:
And of thy kingdome (Charles the Sixt)
The true redoubted heire.
Twise ioyfull wife in mariage matcht,
To Henry Fift by name:
Because through her he nobled was,
And shin'd in double fame,

The King of England by descent,
And by Queene Katherines right
The Realme of France he did inioy,
Triumphant King of might.
A happie Queene to English men
She came right gratefull heere:
And foure daies space they honored God,
With mouth and reuerent feare.
Henrie the Sixt, this Queene brought foorth,
In painfull labours plight,
In whose Empire a Frenchman was,
And eke an English wight.
Vnder no lucky planet borne,
Vnto himselfe nor throne:
But equall with his parents both,
In pure religion.
Of Owen Tidder after this,
The next sonne Edmund was,
O Katherine, a renowmed Prince
That did in glory passe.
Henrie the seuenth a Brittaine pearle,
A gemme of Englands ioy,
A peerelesse Prince, was Edmunds sonne,
A good and gracious roy.
Therefore a happie wife this was,
A happie mother pure,
Thrise happie childe, but grandam she
More then thrise happie sure.

RIchardus secundus Angliæ & Franciæ Rex, Dominus Hiberniæ, filius Edwardi Principis Walliæ ex Iohanna filia Comitis Cantij, aulam Westmonasteriensem instaurauit: cùm regnasset annos 22. anno 1399. spoliatus est regno ab Henrico Lancastrensi, & non multò post interfectus, & Langleiæ inter Dominicanos sepultus. Postea anno 1414. delatum est eius corpus Westmon. vbi (vti habet Th. Walsingham) regali sepulchro impositis eius & vxoris

vxoris imaginibus ex ære inaurato conditur, non sine maximis impensis Henrici quinti, qui fatebatur se tantum illi debere quantum patri. Tumulo inscribuntur hi versiculi Rythmici:

Prudens & mundus Richardus iure secundus,
Per fatum victus, iacet hîc sub marmore pictus.
Verax sermone fuit, & plenus ratione:
Corpore procerus, animo prudens vt Homerus.
Ecclesiæ fauit, elatos suppeditauit,
Quemuis prostrauit regalia qui violauit,
Obruit hæreticos, & eorum strauit amicos:
O clemens Christe, tibi deuotus fuit iste,
Votis Baptistæ salues quem protulit iste.

Hîc iacet immiti consumptus morte Richardus.

FVISSE FOELICEM MISERRIMVM.

Persit and prudent, Richard by right the second,
Vanquished by fortune, lies heere now grauen in stone
True of his word, and thereto well resound,
Seemely in person and like to Homer, as one
In worldly prudence, and euer the church in one
Vpheld and fauoured, and casting the proud to ground
And all that would his royall state confound.

ANna Regina Angliæ, Vxor prima Richardi secundi, filia Wencellai Regis Bohemiæ, & Imperatoris Germanorum, obijt 1394. & Westmonasterij vnà cum viro sepelitur, cum his Epitaphijs:

Sub petra lata nunc Anna iacet tumulata,
Dum vixit mundo Richardo nupta secundo,
Christo deuota fuit hæc, facilis, bene nota
Pauperibus prona semper sua reddere dona,
Iurgia sedauit, & prægnantes releuauit,
Corpore formosa, vultu mitis speciosa,
Præbens solamen viduis, ægris medicamen.

Anno milleno, ter centum, quarto nonageno,
Iulij ſepteno menſis migrauit amœno.

Hoc iacet Anna loco Britonum redimita corona,
Cui vir Richardus iure ſecundus erat:
Cui pater illuſtris, gnata, generóque ſuperbus,
Romæ ter fœlix induperator erat.
Wenceſlaus illam magna comitante caterua,
Londinum miſit lætus ouánſque pater:
Cuius in aduentu ludi, ſpectacula fiunt,
Regali pompa, regia virgo venit:
Sed bona ſunt hominum tenui pendentia filo,
Reges, Reginas mors capit, omne rapit.
Hæc Regina fuit magna de ſtirpe Quiritum,
Omnibus illa fuit fœmina chara viris.
Larga coloratis virtutum ſplendida gemmis:
Nunquam læta parens, nam ſine prole iacet.

FORMA FRAGILIS.

Queene Anne Richard the ſeconds wife,
Lieth buried in this place:
Adorned with the Brittaines crowne,
With whom ſhe found much grace.
Whoſe noble Sire of daughter proud,
Of ſonne in law full glad,
Of Rome thrice happie Emperour was,
And that large Empire had.
Wenceſlaus ſo call'd by name,
Who thus in ioifull plight
Sent her to London, guarded well
With valiant men of might.
Againſt whoſe comming plaies were made,
And ſights and ſhewes were ſeene,
With Princely pompe to gratifie
This noble virgin Queene.
But all mens treaſures laſt not long,
They hang but on a twine,

Or

Or slender thread: death Kings and Queenes
Doth all catch vp in fine.
This Queene was of the roiall race
Of Romanes by descent:
Of all belou'd, most deere to most,
In honour relucent.
Full liberall and bountifull,
Adorn'd with vertues rare:
No childe she had but issulesse,
She lies without such care.

FAVOVR FADETH.

MArgareta illustrissimi Regis Angliæ & Franciæ Domini Edwardi quarti & Dominæ Elizabethæ Reginæ Serenissimæ consortis eiusdem filia, & quinta proles, quæ nata fuit 19. die mensis Aprilis anno Domini 1472. & obijt 11. die Decembris, cuius animæ propitietur Deus. Amen.

Nobilitas & forma, decórque, tenella iuuentus
In simul hîc ista mortis sunt condita cista,
Vt genus & nomen, sexum, tempus quoque mortis
Noscas, cuncta tibi manifestat margo sepulchri.

THomas de *Woodstocke* Dux Glocestriæ, filius sextus Edwardi Tertij, vir summa nobilitate & authoritate, quem Rex Richardus Secundus eius ex fratre nepos improuisò vi & armis cepit & Caletum misit, vbi indicta causa capite truncatus erat 1397. Iacet sub marmore ære ornato in pauimento iuxta patrem.

ECCE, NVNC IN PVLVERE DORMIO.

HEnricus filius Richardi Regis Romanorum & Comitis Cornubiæ, à terra sancta rediens dum Missæ astaret Viterbij in Italia, à Simone & Guidone filijs Simonis

Montisfortis

Montisfortis Comitis Leicestriæ interfectus erat, 1269. Ossa eius sepulta sunt in Monasterio de Hailes,& cor iuxta feretrum Sancti Edwardi Westmonasterij collocatur. Matth. Westmonast.

IOannes & Margareta filij & filiæ Guilielmi de Valentia Comitis Pembrochiæ, siti sunt inter sepulchra Sancti Edwardi & Henrici quinti.

IOannes de Waltham Episcopus Sarisburiensis & Regis Thesaurarius, sepultus in capella Regum iussu Regis Richardi Secundi, sub marmore in pauimento.

ELizabetha filia Henrici Septimi iacet ad pedes Henrici Tertij in sepulchro nigro marmoreo, cum hac inscriptione:

Elizabetha illustrissimi Regis Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Henrici Septimi, & Dominæ Elizabethæ Reginæ serenissimæ consortis suæ filia & secunda proles, quæ nata fuit secundo die Mensis Iulij anno Domini 1492, & obijt decimo quarto die mensis Septembris, anno Dom. 1495. Cuius animæ propitietur Deus. Amen.

Hic post fata iacet proles regalis in isto
Sarcophago, iuuenis, nobilis Elizabeth,
Princeps illustris, Henr. Sept. filia Regis
Qui bini regni florida sceptra tenet:
Atropos hanc rapuit sæuissima nuncia mortis,
Sit super in cœlo vita perennis ei.

Solium Regni Scotici.

REx Edwardus Primus cum deuictis Scotis triumphator 1297. redijsset, sceptrum & coronam Regum Scotiæ, vnà cum solio in quo Scotorum Reges inaugurari solebant, in Ecclesia Westmonasteriensi, Deo obtulit. Quod quidem solium adhuc in hac Regia Capella seruatur cum Saxo Iacobi, vt vocant, imposito, & tabella pensili cum his versibus:

Si

Si quid habent veri vel Chronica, cana fidesue,
Clauditur hac cathedra nobilis ecce lapis:
Ad caput eximius Iacob quondam Patriarcha
Quem posuit cernens numina mira poli;
Quem tulit ex Scotis spolians quasi victor honoris,
Edwardus primus, Mars velut armipotens,
Scotorum domitor, noster validissimus Hector,
Anglorum decus, & gloria militiæ.

DE isto lapide vaticinium satis vetus circumfertur, & à nonnullis Scriptoribus etiam memoratur: quod cùm iam fidem inuenerit, regnante Iacobo Sexto Angliæ, Scotiæ, Franciæ, & Hiberniæ Rege serenissimo, subiungendum putaui.

Ni fallat fatum, Scoti quocunq; locatum
Inueniunt lapidem, regnare tenentur ibidem.

In magna & Regia Capella *Henrici Septimi.*

Enricus Septimus Rex Angliæ & Franciæ, Hiberniæque Dominus, filius primogenitus Edmundi Comitis Richmondiæ, ex Margareta filia & hærede Ioannis Ducis Somerseti, cum Richardum tertium vita & regno iusto prælio ad *Bosworth* priuasset, in Regem inauguratus erat 1485, & cùm præfuisset annos 23, consopitis grauissimis illis dissidijs inter familiam Lancastrensem & Eboracensem piè in Domino obdormiuit 1509: & in hac quam magnificè extruxit capella, cum Elizabetha vxore in speciosissimo sepulchro ex solido ære intra æreum sacellum conditur cum his versibus in ambitu:

Septimus Henricus tumulo requiescit in isto
Qui Regum splendor, lumen & orbis erat;
Rex vigil, & sapiens, comis, virtutis amator,
Egregius forma, strenuus atq; potens.

Qui peperit pacem regno, qui bella peregit
Plurima, qui victor semper ab hoste redit:
Qui natas binis coniunxit Regibus ambas,
Regibus & cunctis fœdere iunctus erat:
Qui sacrum hoc struxit templum statuitq́; sepulchrum
Pro se, próque sua coniuge, prole, domo.
Lustra decem atq́; annos tres plus compleuerat: annis
Nam tribus octenis regia sceptra tulit.
Quindecies Domini centenus fluxerat annus,
Currebat nonus, cùm venit atra dies,
Septima ter mensis lux tunc fulgebat Aprilis
Cùm clausit summum tanta corona diem.
Nulla dedere prius tantum tibi sæcula Regem
Anglia, vix similem posteriora dabunt.

HIC IACET HENRICVS EIVS NOMINIS SEPTIMVS, ANGLIAE QVONDAM REX EDMVNDI RICHMONDIAE COMITIS FILIVS, QVI DIE XXII. AVGVSTI REX CREATVS STATIM POST APVD WESTMONASTERIVM DIE XXX. OCTOBRIS CORONATVR, ANNO DOMINI 1485. MORITVR DEINDE XXI. DIE APRILIS ANNO AETATIS LIIII. REGNAVIT ANNOS XXIII. MENSES VIII. MINVS VNO DIE.

In ipso tumulo hæc leguntur sub imagine Regis:

Septimus hic situs est Henricus, gloria Regum
Cunctorum ipsius qui tempestate fuerunt,
Ingenio atque opibus gestarum & nomine rerum,
Accessere quibus naturæ dona benignæ:
Frontis honos, facies augusta, heroïca forma:
Iunctaq́; ei suauis coniux, perpulchra, pudica,
Et fœcunda fuit: fœlices prole parentes,
Henricum quibus octauum terra Anglia debes.

Ex alia parte ſub imagine Reginæ.

HIC IACET REGINA ELIZABETHA, EDWARDI QVARTI QVONDAM REGIS FILIA, EDWARDI QVINTI REGIS QVONDAM NOMINATI SOROR, HENRICI SEPTIMI OLIM REGIS CONIVX, ATQVE HENRICI OCTAVI REGIS MATER INCLYTA. OBIIT AVTEM SVVM DIEM IN TVRRI LONDONIARVM DIE II. FEBR. ANNO DOM. 1502. XXXVII. ANNORVM AETATE FVNCTA.

In tabula penſili.

Eulogium pro ſuorum temporum conditione tantis principibus non indignum, per Skeltonida laureatum Oratorem Regium.

Huc pia Calliope propera mea caſta puella,
Et mecum reſona carmina plena Deo.
Septimus Henricus Britonum memorabilis heros,
Anglica terra tuus magnanimus Priamus:
Attalus hic opibus, rigidus Cato, clarus Aceſtes
Sub gelido clauſus marmore iam recubat.
Sic honor omnis, opes, probitas, ſic gloria Regum,
Omnia mutabunt mortis ad imperium.
Anglia num lacrimas rides? lacrimare quid obſtas?
Dum vixit, lacrimas: Dum moritur, Iubilas.
Tanta tamen penſes, dum vixerat Angligenenſes
Vibrabant enſes: bella nec vlla timent.
Vndique bella fremunt nunc, vndiq; prælia ſurgunt:
Noſter honor ſolus filius ecce ſuus.
Noſter honor ſolus, qui pondera tanta ſubire
Non timet: intrepidus arma gerenda vocat.
Arma gerenda vocat, Superi ſua cœpta ſecundent,

Vt quatiat Pallas ægida sæpe rogat:
Sors tamen est versanda diù, sors vltima belli
Mirmidonum Dominus Marte silente ruit.
Et quem non valuit, validis superare sub armis
Mars: tamen occubuit insidijs Paridis.
Nos incerta quidem pro certis ponere rebus
Arguit, & prohibet Delius ipse pater.
Omnia sunt hominum dubio labentia fato,
Marte sub incerto militat omnis homo.
Omne decus nostrum, nostra & spes vnica tantùm,
Iam bene qui regnat: hunc Iouis vmbra tegat.
Vt quamuis mentem labor est inhibere volentem,
Pauca tamen liceat dicere pace sua;
Pace tua liceat mihi nunc tibi dicere pauca
Dulce meum decus, & sola Britanna salus.
Summa rei nostræ remanet, celeberrime Princeps,
In te præcipuò qui modò sceptra geris.
Si tibi fata fauent, faueant precor atque precabor,
Anglia tunc plaude: sin minùs, ipsa Vale.

POLYCHRONITVDO BASILEOS.

Tetrastichon veritatis.

Fœlix qui bustum formasti Rex tibi cuprum,
Auro si tectus fueras, fueras spoliatus,
Nudus prostratus; tanta est rabiosa cupido
Vndique nummorum: Rex pace precor requiescas.
Amen.

Orator Regius Skeltonus laureatus in singulare meritissimúmq; præconium nobilissimi Principis Henrici Septimi nuper strenuissimi Regis Angliæ, hoc Epitaphium edidit. Ad sinceram contemplationem Reuerendi in Christo patris ac Domini, Domini Iohannis Islippe Abbatis Westmonasteriensis optimè meriti, Anno Dom. 1512. pridie Diui Andreæ Apostoli, &c.

In

In altera tabula pensili.

Tristia Melpomenes cogor modo plectra sonare,
Hos Elegos foueat Cynthius ille meos.
Si quas fata monent lachrymas: lachrymare videtur
Iam bene maturum, si bene mente sapis.
Flos Britonum, regum speculum, Salomonis imago,
Septimus Henricus mole sub hac tegitur,
Punica (dum regnat) redolens rosa digna vocari,
Iamiam marcescit ceu leuis vmbra fugit.
Multa nouercantis fortunæ, multa fauentis,
Passus: & infractus tempus vtrunque tulit.
Nobilis Anchises, armis metuendus Atrides,
Hic erat: hunc Scotus Rex timuit Iacobus.
Spiramenta animæ vegetans dum vescitur aura,
Francorum populus conticuit pauidus.
Immensas sibi diuitias cumulasse quid horres?
Ni cumulasset opes, forte (Britanne) luas.
Vrgentes casus tacita si mente volutes,
Vix tibi sufficeret aurea ripa Tagi.
Ni sua te probitas consulta mente laborans
Rexisset satius, vix tibi tuta salus.
Sed quid plura cano? meditans quid plura voluto?
Quisque vigil sibi sit: mors sine lege rapit.
Ad dominum qui cuncta regit, pro principe tanto
Funde preces quisquis carmina nostra legis.

Refrigerij sedem, quietis beatitudinem, luminis habeat claritatem. Amen.

EDwardus sextus Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Rex, &c. filius Henrici Octaui ex Iana Seymour, coronatus erat 28. Ianuarij 1546. immatura morte, bonis omnibus præreptus, 6. Iulij 1553. obijt; ad caput Aui Henrici Septimi requiescit, sub altari ex ære deaurato, & artificiosè elaborato.

MAria Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Regina, filia Henrici Octaui ex Katherina Ferdinandi Hispaniarum Regis filia, successit fratri Edwardo 1553. Romanam religionem quam pater & frater profligârant, restituit, Philippo Hispaniarum regi nupsit, & cum regnâsset annos 5. è viuis excessit, 1558. Et in capella à Boreali parte sepelitur.

ELizabetha Angliæ, Franciæ & Hiberniæ Regina, filia Henrici Octaui Angliæ Regis ex secunda vxore Anna Bolonia, Mariæ sorori 1558. successit. Princeps potentissima, clarissimis maximisque Regibus in omni virtutis laude comparanda, quæ cum 44. annos quatuor menses & dies octo summa gloria, exterorum admiratione, suorumque amore ita regnâsset vt matrem potius quàm dominam Anglia agnouerit, piâ & placidâ morte maximo subditorum desiderio & dolore animam Christo reddidit, Die 23. Martij, Anno salutis 1602. & ad magnificum tumulum quem Rex Iacobus posuit, hæ leguntur inscriptiones.

Memoriæ Sacrum.

RELIGIONE AD PRIMAEVAM SINCERITATEM RESTAVRATA, PACE FVNDATA, MONETA AD IVSTVM VALOREM REDVCTA, REBELLIONE DOMESTICA VINDICATA, GALLIA MALIS INTESTINIS PRAECIPITI SVBLEVATA, BELGIO SVSTENTATO, HISPANICA CLASSE PROFLIGATA, HIBERNIA PVLSIS HISPANIS, ET REBELLIBVS AD DEDITIONEM COACTIS PACATA, REDITIBVS VTRIVSQVE ACADEMIAE LEGE ANNONARIA PLVRIMVM ADAVCTIS, TOTA DENIQVE ANGLIA DITATA, PRVDENTISSIMEQVE ANNOS XLV. ADMINISTRATA, ELIZABETHA REGINA VICTRIX, TRIVMPHATRIX, PIETATIS STVDIOSISSIMA, FOELICISSIMA, PLACIDA MORTE

MORTE SEPTVAGENARIA SOLVTA, MORTALES RELIQVIAS DVM CHRISTO IVBENTE RESVRGANT IMMORTALES, IN HAC ECCLESIAE CELEBERRIMA AB IPSA CONSERVATA, ET DENVO FVNDATA, DEPOSVIT.

Obijt xxiiij. Martij, Anno salutis MDCII. Regni XLV. Ætatis LXX.

Memoriæ Æternæ.

ELIZABETHAE ANGLIAE, FRANCIAE, ET HIBERNIAE REGINAE, R. HENRICI VIII. FILIAE, R. HEN. VII. NEPTI, R. ED. IIII. PRONEPTI, PATRIAE PARENTI, RELIGIONIS ET BONARVM ARTIVM ALTRICI, PLVRIMARVN LINGVARVM PERITIA, PRAECLARIS TVM ANIMI TVM CORPORIS DOTIBVS REGIISQVE VIRTVTIBVS SVPRA SEXVM

PRINCIPI INCOMPARABILI

IACOBVS MAGNAE BRITANNIAE, FRANCIAE, ET HIBERNIAE REX, VIRTVTVM, ET REGNORVM HAERES, BENE MERENTI PIE POSVIT.

REGNO CONSORTES ET VRNA, HIC OBDORMIMVS, ELIZABETHA ET MARIA SORORES, IN SPE RESVRRECTIONIS.

SOphia Iacobi Magnæ Britanniæ Regis filiola nata Greenwici die xxij. Iunij 1606. tertio post die expirauit, sepulta in eadem Capella qua Maria & Elizabetha Reginæ conquiescunt.

MArgareta Comitissa Richmondiæ & Derbiæ, filia & vnica hæres Ioannis Ducis Somerseti ex Margareta filia Domini Bellocampi siue Beauchamp de *Powicke*, Primùm

mùm nupta Edmundo filio Oeni Theodori cui peperit Henricum Septimum Angliæ Regem, & deinceps Thomæ Stanley Comiti Derbiæ: duo Collegia, Christi videlicet & Iohannis Baptistæ, studiosis Cantabrigiæ erexit. Lectiones item duas Theologicas instituit, vnā Cantabrigiæ, alteram Oxonij: & vbi Henricum Octauum ex filio nepotem coronari in regem vidisset, vitam cum morte commutauit 1509. & in capellæ australi parte eius corpus requiescit in tumulo ex lapide Lydio pulcherrimo, eius imagine ex ære inaurato imposita cum hac Epigraphe:

Margaretæ Richmondiæ Septimi Henrici matri, Octaui auiæ, quæ stipendia constituit tribus hoc cœnobio monachis, & doctori Grammaitces apud Wimborne, pérq; Angliam totam diuini verbi præconi; duobus item interpretibus literarum Sacrarum, alteri Oxoniis, alteri Cantabrigiæ, vbi & Collegia duo Christo & Iohanni eius discipulo struxit. Moritur an. Dom. 1509 *tertio Calend. Iulij.*

In tabula pensili.

Elegia in serenissimæ Principis & Dominæ, Dominæ Margaretæ nuper Comitissæ de Derby, strenuissimi Regis Henrici Septimi matris, funebre ministerium per Skeltonida laureatum oratorem Regium, 16. *die mensis Augusti ann. salutis* 1516.

Aspirate meis Elegis pia turma sororum,
Et Margaretam collacrimate piam.
Hac sub mole latet Regis celeberrima mater
Henrici magni quem locus iste fouet,
Quem locus iste sacer celebri celebrat Polyandro,
Illius en genetrix hac tumulatur humo.
Cui cedat Tanaquil (Titus hanc super astra reportet)
Cedat Penelope charus Vlyssis amor;
Hæc Abigail, velut Hester erat pietate secunda,

En

En tres iam proceres nobilitate pares.
Pro Domina precor implora, pro principe tanta
Flecte deum precibus qui legis hos apices.
Plura referre piget, calamus torpore rigescit,
Dormit Mæcenas, negligitur probitas:
Nec iuuat aut modicum prodest nunc vltima versu
Fata recensere (mortua, mors reor est.)
Quæris quid decus est? decus est modò dicier hircus:
Cedit honos hirco, cedit honorque capro.
Falleris ipse Charon, iterum surrexit Abyron,
Et Stygios remos despicit ille tuos.
Viuitur ex voto, mentis præcordia tangunt
Nulla sepulchra ducum, nec monumenta patrum,
Non Regum, non vlla hominum labentia fato
Tempora, nec toties mortua turba ruens.
Hinc statuo certè perituræ parcere chartæ,
Seu Iuuenalis ouat eximius Satyrus.

Distichon execrationis in fagolidoros.

Qui lacerat, violàtue, rapit præsens Epitoma,
Hunc lacerètque voret Cerberus absque mora.

Hanc tecum statuas Dominam precor, ô Sator orbis
Quo regnas rutilans Rex sine fine manens.

ΚΑΛΟΝ ΑΓΑΤΟΝ CVM ARETARE IN PA.

MArgareta Comitissa Leuenosiæ, filia Archibaldi Dowglassi Comitis Angusiæ, ex Margareta dotaria Scotiæ Regina filia Henrici Septimi Regis Angliæ, vxor autem Matthæi Stuarti Comitis Leuenosiæ, cui peperit Henricum Dominum de Darby matrimonialem Scotiæ Regem & patrem Iacobi Sexti Scotorum Regis, Carolum Comitem Leuenosiæ aliósque liberos qui primis annis obierunt. Migrauit ex hac vita decimo Martij anno 1577. Conditur in tumulo magnifico ex Alabastrite, cum his Epitaphijs:

MEMORIAE SACRVM

MARGARETAE DOWGLASIAE, MATTHAEI STVARTI LEVENOSIAE COMITIS VXORI, HENRICI SEPTIMI ANGLIAE REGIS EX FILIA NEPTI, POTENTISSIMIS REGIBVS COGNATIONE CONIVNCTISSIMAE, IACOBI SEXTI SCOTORVM REGIS AVIAE, MATRONAE SANCTISSIMIS MORIBVS ET INVICTA ANIMI PATIENTIA INCOMPARABILI. P.

IAMAIS DARRIERE.

Margareta potens virtute. potentior ortu,
Regibus ac proauis nobilitata suis:
Inde Caledonijs, Australibus inde Britannis
Edita principibus, principibusque parens.
Quæ mortis fuerant soluit lætissima morti,
Atque Deum petijt: nam fuit ante Dei.

Heere lieth the Noble Ladie Margaret Countesse of Leuenox, daughter and sole heire of Archibalde Earle of Anguise by Margaret Queene of Scots his wife that was eldest daughter to king Henrie the Seuenth, who bare vnto Matthew Earle of Leuenox her husband, fower sonnes and fower daughters.

This Ladie had to her great grandfather King Edward the fourth; to her grandfather King Henrie the Seuenth, to her vnkle King Henrie the eight; to her cosen germaine King Edward the Sixt; to her brother King Iames of Scotland the Fifth; to her sonne King Henrie the First; to her grandchild King Iames the Sixt.

Hauing to her great grandmother and grandmother two Queenes, both named Elizabeth; to her mother, Margaret Queene of Scots; to her aunt, Marie the French Queene; to her cousens germans, Marie and Elizabeth Queenes of England; to her neece & daughter in law, Marie Queene of Scots.

Henrie second sonne to this Ladie, was King of Scots, and father to Iames the Sixt now King. This Henrie was murdered at the age of one and twentie yeeres. Charles her yoongest sonne was Earle of Leuenox, father to the Ladie Arbell: he died at the age of one and twenty yeeres, and is heere intombed.

CArolus eiusdem filius & Comes Leuenosiæ qui duxit filiam W. Cauendish Militis, è qua cum Arbelam vnicam filiam suscepisset, diem obijt, & in eadem cum matre crypta conditur, anno 1576.

In Boreali parte Sacrarij.

EDmundus Gibbosus, vulgò dictus *Crouchback*, filius Regis Henrici tertij, creatus erat à patre primus Comes Lancastriæ, &c. Qui ab Edwardo primo fratre suo germano in Vasconiam missus, vbi cum recepisset quædam Castra, anno 1297. Baionæ vitam cum morte commutauit, & sexto pòst mense eius corpus in Angliam aduectum Westmonast. conditur in sepulchro ex solido saxo cum varijs armis depicto, & inaurato.

AVdomarus de Valentia Comes Pembrochiæ, filius Gulielmi de Valentia ex Ioanna filia Guarini de *Monte Canisio*, duxit in vxorem Mariam filiam Comitis Sancti Pauli in Gallia, quæ ad Rempub. literariam promouendam Aulam Pembrochiensem Cantabrigiæ erexit. Situs est ad dicti Edmundi caput in perpulchra tumba depicta & inaurata.

AVelina Comitissa Lancastriæ, mulier ea ætate forma super omnes singulari, filia Guilielmi de Fortibus

Comitis Albæmarlæ, vxor fuit Edmundi Comitis Lancastriæ. Obijt sine liberis 1269. & maxima pars hæreditatis obuenit familiæ Lancastrensi. Iacet ad caput Audomari de Valentia in sepulcho è saxo depicto.

HEnricus primus filius Regis Henrici Octaui ex Katharina Hispanica, qui bimestris obijt, & ad ostium Capellæ regum requiescit.

In Australi parte Sacrarij.

Nna Regina vxor Richardi tertij, filia Richardi Neuilli Comitis Warwicensis obijt 1484. non sine veneni suspicione.

GValterus Wenlock Abbas Westmonasteriensis in australi parte mensæ Dominicæ.

ANna Cliuensis soror Gulielmi Ducis Cliuensium & Iuliacensium quam Rex Henricus Octauus repudiauit, cum duceret Katharinam Howardam, obijt 1557. Sita est in sepulchro nondum absoluto ad caput Regis Seberti.

In medio Sacrarij ante Mensam Dominicam.

Ohannes Leeke Archiepiscopus.

THomas Henleg quondam Abbas Westmonast. a dextra parte Archiepiscopi.

Thomas

THomas Clyfford miles, præfectus Villæ Berwicensis, qui duxit Luciam filiam Anthonij Brown militis.

RIchardus Sudbury Abbas quidam Westmonasteriensis, à sinistra Archiepiscopi iacet.

RIchardus de *Ware* electus est Abbas Westmonast. & anno 1258. confirmatus est Romæ à pontifice, vnde adduxerat opifices, & lapides porphyriticos, Iaspides & marmora de Thaso. Quibus ornauit aream in Sacrario ante mensam Dominicam, in cuius Boreali parte sepelitur. Obijt 1283. cùm præfuisset huic monasterio, annos 23. Sub opere tessellato cum hac inscriptione:

Abbas Richardus de Wara qui requiescit,
Hic portat lapides, quos huc portauit ab vrbe.

Ante mensam Dominicam pauimentum est egregio artificio tessellatum è lapillis Ophiticis, Thasijs, Porphyrijs &c. variegatum, & elaboratum cura Richardi de *Wara* Abbatis Westmon. anno salutis 1260, in quo circulis marmoreis æneis literis maiusculis inscribuntur hi versus de mundi duratione:

Si lector posita prudenter cuncta reuoluat,
Hic finem Primi Mobilis inueniet.
Sepes trina, canes & equos, homines, super addas
Ceruos & coruos, aquilas, immania cete,
Mundi quodque sequens pereuntis triplicat annos,
Sphæricus Archetypum globus hic monstrat Macrocosmum,
Christi milleno bis centeno duodeno
Cum sexageno subductis quatuor anno,
Tertius Henricus Rex, Vrbs, Odericus, & Abbas,
Hos compegere Porphyreos lapides.

In Capella Sancti Nicholai.

Hilippa filia Domini Mohun primùm nupta Domino filio Walteri siue *Fitzwalter*, secundò Iohanni Golofre militi, tertiò Edwardo Plantagenet Duci Eboraci qui cecidit in prælio ad Agincourt, à dextra ostij parte in sepulchro saxeo cum imagine peplo induta conditur.

ANna Somersetensis coniux illustriss. Principis Edwardi Ducis Somersetensis, filia præclari Equitis Edwardi Stanhop & suæ coniugis Elizabethæ filiæ Fulconis Bourchier Domini Fitzwarin: Obijt Kal. Maij 16. die Paschali anno 1587. & magnificentissimo ex alabastrite sepulchro XXIIII pedes alto, affabrè ornato columnis è porphyro, Lydio &c. varijs signis cælato, & inaurato, & sic inscripto:

Inclyta conditur hic Anna Somersetensis Ducissa, Charissima Coniux illustrissimi principis Edwardi Ducis Somersetensis, Comitis Hertfordiæ, Procomitis Bellicampi & Boronis Seymour, Garteriani ordinis Equestris celeberrimi sodalis, Edwardi Sexti Regis auunculi & gubernatoris, eiusque Regnorum, Dominiorum ac subditorum protectoris dignissimi, exercituúmq; præfecti, & locum tenentis Generalis, Thesaurarij, & Comitis Mariscalli Angliæ, Gubernatoris & Capitanei insularum de Garnesey & Iersey: sub cuius prospero auspicio toties & tam fæliciter de Scotis Edinburgi, Lethæ, & Musselburgi prælio deuictis gloriosè triumphatur.

Heroina quidem natalium splendore illustrissima, vtpote filia præclari Equitis Edwardi Stanhoppe, & suæ coniugis Elizabethæ filiæ Fulconis Bourchier Domini Fitzwarini, à quo Bathoniæ Comites hodierni sunt orti. Filius verò is fuit Guilielmi Fitzwarini Baronis fratris germani Henrici Comitis Essexiæ, & Iohannis à Bernerijs Dinastæ. Quos Guilielmus Oxinensis olim in Normannia Comes eorum genitor susceperat ex

Anna

Anna filia & sola Hærede Thomæ de Woodstock Ducis Glouceſtriæ, iunioris filij magni Regis Edwardi Tertij & Aleonoræ conſortis ſuæ cohæredis Humfredi decimi de Bohun, Comitis Herefordiæ, Eſſexiæ & Northamptoniæ, Conſtabularij Angliæ.

Pulchram marito numeroſámq; vtriúſque ſexus prolem enixa eſt, Edwardum ſcilicet Hertfordiæ Comitem, Henricum, alterum Edwardum, Annam Warwicenſem Comitiſſam, Margaretam, Ianam, Mariam, Katharinam, & Elizabetham. Et ad fatalem maturæ ſenectutis horam cùm iam nonagenaria perueniſſet, æterno numini ſpiritum firma in Chriſtum fide placidè & ſuauiter reddidit, xvi. Kalend. Aprilis die paſchali, Anno ſalutis 1587.

Edwardus filius Hertfordiæ Comes acerbo in officio ſedulus, dulciſſimæ parenti hoc monumentum non honoris ergô quo abundauit viua, & floreſcit mortua, ſed amoris cauſa pro munere extremo deuotiſſimè conſecrauit.

FOY POVR DEVOIR.
DE DIEV ET DE ROY.

Heere lieth intombed the noble Duches of Somerſet Anne, deare ſpouſe vnto the renowmed Prince Edward Duke of Somerſet, Earle of Hertford, Vicount Beauchamp & Baron Seymour, companion of the moſt famous knightly order of the Garter, vncle to King Edward the Sixt, Gouernour of his Royall perſon, and moſt woorthy Protectour of all his Realmes, Dominions, and Subiects, Lieutenant Generall of all his armies, Treaſurer and Earle Marſhall of England, Gouernour and Captaine of the Iles of Garneſey and Ierſey: vnder whoſe proſperous conduct glorious victorie hath beene ſo often and ſo fortunatly obtained ouer the Scots vanquiſhed at Edenborough, Leith, and Muſcleborough field.

A Princeſſe deſcended of Noble Linage, being daughter to the woorthie Knight Sir Edward Stanhoppe by Elizabeth his wife, that was daughter to Sir Foulke Bourghchier Lord Fitzwarin, from whom our moderne Earles of Bath are ſprung: ſonne was he to William Lord Fitzwarin that was brother to

Henrie

Henrie Earle of Essex, and Iohn Lord Berners, whom William their sire sometime earle of Ewe in Normandie begat on Anne the sole heire of Thomas of Woodstocke duke of Gloucester yonger sonne to the mightie Prince King Edward the Third, and of his wife Alionore coheire vnto the tenth Humfrey de Bohun that was earle of Hereford, Essex, and Northampton, high Constable of England.

Many children bare this Ladie vnto her Lord of either sort, to wit, Edward earle of Hertford, Henry, and a yonger Edward, Anne Countesse of Warwicke, Margaret, Iane, Marie, Katherine and Elizabeth: and with firme faith in Christ, and in most milde maner rendred she this life at ninetie yeeres of age, on Easter day the sixteenth of Aprill, anno 1587.

The earle of Hertford Edward her eldest sonne in this dolefull duty carefull and diligent, doth consecrate this monument to his deare parent, not for her honour wherewith liuing she did abound, and now departed flourisheth, but for the dutifull loue he beareth her: and for his last testification thereof.

DOmina Wenefreda Marchionissa Wincestriæ è familia equestri de *Bruges* oriunda, quæ primùm enupta Richardo Sacuile Equiti aurato & Fisci regij Cancellario peperit Thomam Dominum de Buckhurst, & Dominam Dacre in Austro, liberósque alios: deinde nupsit Ioanni Powllet Marchioni Wintoniæ, tandémque plena annorum vidua obijt 1586, & tegitur pulcherrimo ex alabastrite sepulchro, cum his versibus:

Hic iacet in tumulo clarissima fœmina, primùm
Fortunata bonis clarísque parentibus: illi
Sollicitè ætatem teneræ flexere puellæ
Ad studium veræ virtutis, & optima facta,
Externo addentes internum lumen honori,
Post adolescentis fœlicior extitit ætas:
Cùm matura, viro veteri de stemmate nupsit,
Qui genus à proauis longè ante trophæa Gulielmi
Normanásque acies, patria de gente trahebat;

Quocum

Quocum iucundè transegit tempora vitæ,
Donec mors illum rapuit: post fata mariti
Mœsta diu vitam tenebris luctúque trahebat.
Sed melior tandem viduam fortuna reuisit,
Nobilitate potens vbi Marchio amabilis illam
Connubio accepit firmo, propriámque dicauit:
At nunc ter fœlix transcendit spiritus astra,
Cumque suo regnat, coluit quem ante omnia Christo.

ANna Comitissa Oxoniæ filia Guilielmi Cecilij Baronis de *Burghley*, cum matre Mildreda vna sepeliuntur in sepulchro ex alabastrite magnificentissimè columnis è lapide porphyritico, & Lydio in altitudinem xxiiij. pedum extructo. Quod Baro ille de *Burghley* summus Angliæ Thesaurarius cum his inscriptionibus posuit:

Si quæratur quis sit hic vir senex genua flectens, canitie venerabilis, toga Parliamentaria amictus, ordinis Garteriani eques, quæ etiam sunt illæ duæ fœminæ nobiles splendidè stolatæ, quique sint ad earum capita & pedes genibus nixi, ex sequenti sermone senis & ex inscriptionibus cuique subiectis hæc omnia intelliget.

Illa cuius imago est infima, fuit, heu fuit, mea Mildreda vxor longè charissima, altera mea fuit Anna mea filia dilectissima. Mildreda verò vxor mea ab ann. Dom. 1546. *vixit mecum perpetuò ad annos* 43. *coniunctissimè, fuitque particeps omnium fortunarum mearum temporibus & secundis & aduersis, regnantibus Regibus Henrico Octauo, Edwardo Sexto, Reginísque Maria, & Elizabetha iam fœlicia sceptra tenente; peperítque mihi multos liberos, sed ad maturam ætatem tantùm tres peruenerunt, nempe duæ filiæ Anna & Elizabetha, ac filius vnus Robertus: Anna autem filia mea semper fuit mihi in delicijs, atque in matrimonium data Edwardo Veero illustriss. Comiti Oxoniæ, Domino magno Camerario Angliæ, ex eóque fit Comitissa Oxon. peperítque viro suo præter aliquot liberos non diu superstites, filias tres adhuc viuas, quarum imagines visuntur genua flectentes, ad caput matris: prior est Domina Elizabetha,*

betha, secunda est Domina Brigitta, tertia Domina Susanna. Vixit ista mea filia Anna à teneris annis multa cum laude semper apud omnes, tum in aula, tum domi, tam virgo valdè pia & pudica, quàm vxor verè casta suo viro: tandem magno mœrore meo ac matris nobis prærepta, spiritùmque reddidit Deo qui illum dedit. Cuius corpus & animam post Deo redditam, ego & vxor mea multis cum lachrimis, sub hac mole lapidea reponi curauimus. Non multò autem pòst sequitur mater filiam: de qua quanquam nunquam sine lachrimis seriò cogito, aliqua tamen occurrunt quæ mœrorem meum paululùm lenire videntur, nempè cùm in memoriam repeto, quomodo per totam vitam suam versata sit in sacrarum literarum & sanctorum virorum scriptis, ijsque maximè Græcis, vt Basilij Magni, Chrysostomi, Gregor. Nazianzeni ac aliorum similium. Maximè autem me consolatur (quod quidem iam post mortem omnibus magis patet quàm cum viueret) recordari quanta beneficia secretò, in doctos quantasque eleemosynas in pauperes contulerit.

Quomodo etiam collegia in vtrisque Academijs donarijs ornauerit, ad sustentationem Scholarium redditibus perpetuis præsertim in Collegio Diui Io. Euang. Cantab. dotauerit; de egenis etiam fouendis in Villis Rumfordiæ vnde ortum familiæ habuit; & Chestoniæ vbi ædes nostræ sitæ sunt, curam magnam habuit. Ita vt singulis primis Sabbatis omnium mensium, & commeatus, & pecuniam perpetuò pauperibus, maximéque viduis & Orphanis Chestoniæ degentibus, & ad frequentes conciones verbi Dei ibi habendas distribui curauerit; ac in vtrisque eisdem villis pauperibus mechanicis perpetuis temporibus singulis biennijs pecuniarum bonam summam vtendam distribui ordinauerit. Post ista autem multaque alia eius generis præstita officia & Deo & patriæ, mihique coniugi ac liberis suis, doctisque & pauperibus, sponte in anno suo climaterico videlicet 63. spiritum reddidit Deo, quarto Aprilis, anno 1589. cuius corpus ego maritus & pater adiungendum duxi corpori filiæ nostræ Annæ, paulò antè isto lapide repositæ, vt coniunctè reseruarentur ad spem resurrectionis. Ecce adhuc quatuor alios viuentes, Robertum meum vnicum ex Mildreda filium ad pedes matris, ac tres alias virgines Dominam Elizabetham, D. Brigittam, ac

D. Susannam

D. Susannam Anna meæ tres filias ad capita matris & Auiæ genibus incumbentes. Sed quò pergo? finem & loquendi & plorandi faciam. Solùmque hoc affirmo spectaculum hoc mihi tam plenum esse doloris, vt quanquam aliquam mixtam consolationem offerant hi relicti mihi optimæ spei dulces liberi, tamen neque hi quatuor mihi valde chari, neque dilectus filius meus maior natu Tho. Cecilius Eques auratus, neque omnes qui ex eo prognati sunt ac iam viuunt nepotes ac neptes numero vndecim (cui etiam iungo puerulum suauem Guilielmum Paulet Luciæ Ceciliæ neptis meæ filium ex Guil. Paulet Marchionis Winton. Filio ac hærede) vnquam dolorem meum huic spectaculo adhærentem deleturi sunt.

Hìc infra meis oculis lachrimis suffusis animóque maximo mœrore oppresso, apparent imagines duarum illustrium fœminarum, quæ dum vixerant, fuerunt mihi supra omne genus humanum longè charissimæ.

Anna Comitissa Oxon. filia Guilielmi Cecilij Baronis de Burghley nata est quinto Decembris, anno Dom. 1556. vxor fuit Edwardi Veri illustrissimi Comitis Oxon. anno ætatis suæ 15. ex cuius connubio mater fuit plurium liberorum. Sed reliquit tantùm tres filias virgines superstites, Dominam Elizabetham Vere, ætate iam 14. Dominam Brigittam Vere ætate 5. annorum, tertiam infantulam Dominam Susannam. Vixit hæc Anna virgo semper pudica & casta vxor erga virum in amando mirè constans, filia in parentes per omnia obsequens, in colendo Deo valdè diligens & deuota, febri ardenti correpta certa spe regni cœlestis spiritum vltimum cum anima ardentissimis precibus Deo vt creatori & redemptori suo reddidit quinto Iunij, anno Dom. 1588. in Palatio Reginæ Elizabethæ Grenwici.

Robertus Cecilius, filius Guilielmi domini de Burghley & Mildredæ dominæ de Burgh. natus est primo Iunij anno Dom. 1563. parùm ante matris obitum ambiebat conscia matre nobilem Virginem dominam Elizabetham Brooke in priuato cubiculo Reginæ inseruientem, filiam præclari Baronis regni W. A Secretis Reginæ Elizabethæ, & Magister Curiæ Wardorum & Liberationum quem Rex Iacobus primùm Ba-

ronem Cecilium de *Essenden*, deinde Vicecomitem *Cranborn*, postremò Comitem Salisburiæ creauit, & in Georgeani ordinis societatem adoptauit.

Dom. de Cobham. eamq; post mortem matris consensu patris in vxorem duxit vltimo Augusti anno Dom. 1589. *memoriam hic colit magno cum dolore pijssima matris & charissima sororis, agnoscitque patrem iam grandæuum, omni obsequio sibi charissimum, in quo si permanebit dies sui prolongentur super terram quam Dominus Deus dabit sibi.*

Mildreda primogenita filia Nobilis Dom. Anton. Coci Equitis aurati, viri pij & insigniter docti omniúmque literatorum Mœcenatis optimi, matrem habuit Dominam Annam filiam Domini Guilielm. Fitzwilliams Equitis aurati, vtroque parente propter eorum antiqua stemmata è multis familijs magnatum huius regni deducta, clara & nobilis; sed propter eruditionem coniunctam cum constanti Christianæ Religionis professione, & Latinè & Græcè linguarum singularem cognitionem quam solummodò à patre docente accepit non minùs clara, & ab omnibus doctis eximiè laudata. Vxor anno ætatis suæ 20. *fit Domini Guilielmi Cecilij Domini de Burghley, posteaque ratione viri titulo Baronis regni nobilitati facta est Baronissa de Burghley, multos ei peperit liberos, sed tres tantùm qui ad ætatem adultam peruenerunt: nimirum Annam, Robertum, & Elizabetham.*

Anna coniuncta fuit connubio Ed. Comiti Oxoniæ vt hîc supra patet: Robertus iam viuit, hîc ad pedes matris ac sororis genibus flexis: Elizabetha moritur statim à morte viri sui Guilielmi Wentworthi primogeniti filij Tho. Domini Wentworth, sicut supra à patre commemoratur. Ista pia D. Burghleia vixit ad ætatem sexaginta trium annorum, multaque testimonia reliquit pietatis in Deum, charitatis in doctos & pauperes, quæ dum vixerat celauit sub aliorum virorum bonorum nominibus, quæ tamen coram Deo fuerunt tum cognita, etiam post vitam sine vllo dubio in cœlis sibi certò reposita. Obijt verò supremum diem quarto die mensis Aprilis, Anno 1589. *in ædibus viri sui Dom. Burghley Westmonasterij.*

*Nunc Comitissa Derbiæ.

* *Domina Elizabetha Vere, filia illustrissima Comitis Edwardi Oxon. & Annæ vxoris filiæ Domini de Burghley, nata* 22. *Iunij anno* 1575. *agitque annum* 14. *& dolet grauitèr & non sine causa ob amissam auiam & matrem, sed consolatur*

quòd

quòd serenissima Regina eam habet in cubiculo priuato seruientem. * *Dom. Brigitta secunda filia dicti Comitis Oxon. & Annæ, nata sexto Aprilis, an. 1584. & quanquam vix excessit annum quartum cùm matris corpus in sepulchrum reponeretur, tamen non absque lachrimis agnouit ereptam matrem & paulo pòst auiam. Verùm non est relicta Orphana cùm habeat patrem viuentem & auum charissimum tutorem maximè sollicitum.* * *Domina Susanna tertia filia, nata 26. Maij anno 1587. quæ per ætatem non potuit agnoscere aut auiam, aut matrem. Verùm solùm iam agnoscit auum charissimum qui omnium harum curam habet, ita vt nec pia educatione, nec congrua viuendi ratione destituantur.*

*Nunc Baronissa Norris.

*Nunc Comitissa Montgomeriæ.

COR VNVM: VIA VNA.

Honoratissimus & clarissimus Dominus Guilielmus Cecilius, Baro de *Burghley*, summus Angliæ Thesaurarius, Serenissimæ Reginæ Elizabethæ à consilijs sanctioribus, Ordinis Georgiani Eques auratus, &c. qui hoc monumentum vxori & filiæ posuit, placidè ex his terris in cœlestem patriam anno salutis 1598. 4. die Augusti demigrauit. Cuius exequiæ magno apparatu & tanto viro dignissimo hic sunt celebratæ die 29. eiusdem mensis. Corpúsque quod in hac Ecclesia sex dies requieuit, Stanfordiam in Ecclesiam S. Martini translatum fuit, vbi secundum Christi aduentum expectat.

Elizabetha Cecilia filia Guilielmi Brook Baronis Cobham, vxor charissima Roberti Cecilij Equitis aurati, Serenissimæ Reginæ Elizabethæ à secretis, iacet ad ostium huius capellæ in sepulchro nitidissimo ex Lydio & Alabastrite cum hoc Dialogismo: 1591.

Vxor.

Reginæ à Cameris, Baronis filia, chari
Fida Equitis coniux Elizabetha fui:
Vnus amor nobis, vna indiuulsa voluntas,

Cor vnum, vna fides inuiolata fuit:
Ille mei si quando potest deponere curam,
Ille potest animæ non memor esse suæ.

Maritus.

Si lachrimis constaret amor (charissima coniux)
Prosequerer lachrimis funera sæpe tua.
Nam mihi quàm fueris redamata, tuum pia sponsa
Testatur meritum, conscius ipse mihi:
Sed nec amor patitur socia regnante dolere,
Et Christi maior te sibi strinxit amor.
Ergo tuo dilecta bono cum pace fruare,
Spero mihi tecum portio pacis erit.

A Brooke by name the Baron Cobhams childe,
A Newton was she by her mothers side:
Cecill her husband this for her did builde,
To proue his loue did after death abide.
Which tels vnto the worlds that after come,
The worlds conceipt whilst heere she held a rome.

How nature made her wise and well beseeming;
Wit and condition, silent, true and chast:
Her vertues rare wanne her much esteeming,
In court with Soueraigne still with fauour grac'st.
Earth could not yeeld more pleasing earthly blisse,
Blest with two babes, the third brought her to this.

AD occiduum etiam latus huius capellæ Elizabetha filia & hæres vnica Edwardi Mannours Comitis Rutlandiæ ex Isabella filia Thomæ Holcroft Militis in monumento è saxo solido conditur, cui imponitur eius effigies singulari artificio exculpta. Quod Guil. Cecilius maritus, nepos Guil. Cecilij Baronis Burghley è filio natu maximo Thoma Cecilio, charissimæ coniugi mœstissimus posuit.

Humfridus

HVmfridus Stanly Miles ex ea familia, qua Comites Derbiæ, oriundus. Obijt anno 1305. Situs est sub lapide marmoreo à sinistra altaris cum his lineis:

Hic iacet Humfridus Stanley, miles pro corpore excellentissimi Principis Henrici Septimi Regis Angliæ, qui obijt 22. die Martij, Anno Dom. 1505. *Cuius animæ propitietur Deus. Amen.*

GVilielmus Sutton, alias Dudley Episcopus Dunelmensis electus, filius Iohannis Baronis de Dudley, iacet iuxta murum ad austrum in tumulo marmoreo.

NIcholaus Baro de Carew conditur in tumba marmorea ad eundem murum, sed orientem versus.

Orate pro animabus Nicholai Baronis quondam de Carew, & dominæ Margaretæ vxoris eius, filiæ Iohannis domini Dinham militis, qui quidem Nicholaus obijt sexto die Mensis Decembris, anno Dom. 1470. *Et prædicta domina Margareta obijt* 13. *die mensis Decembris, Anno* 1470.

CHristopherus Harlæus Comes Bellemontius Legatus Henrici IIII. Regis Galliarum apud Reginam Elizabetham, & Iacobum regem, in memoriam filiolæ Annæ Sophiæ, quam Anna Angliæ Regina è fonte sacro suscepit, pyramidem funebrem erexit, in cuius apice vrnulam auratam cum filiolæ corculo, & hisce inscriptionibus posuit:

D: O: M:

Adsta viator, & misertus Humanæ sortis, hæc perlege.

Annæ Sophiæ primo ætatis diluculo fatorum festinâ sæuitiâ extinctæ corculum in hac vrna iussit recondi Christoph. Harlæus

A: F:

A: F: Bellomont: Comes, Præfect. Palat: Paris: à secretis Reg. consiliar. & nunc apud S. Magnæ Britann. Reg. Christianiss. Gall. Regis legatus vnà cum vxore dilectiss. Anna Rabota hoc leue grauiss. luctus monumentum manibus chariss. filiolæ ad posteritatis memoriam, pietatis laudem, & melioris vitæ expectationem ambo parentes iunctis Lachrimis mœstiss. P. Anno Dom. cIↄ : Iↄc : v. *Hoc te volebam: abi, & vale.*

Ex altera parte.

Quod nuper igne spiritali turgidum
Vitam ciebat aureo in corpusculo,
Tactum potente conditoris dextra
Isto recumbit frigidum cor marmore
Solo creatum flosculum Britannico
Suo reuulsum corde corculum pater
Vltro relinquens proprijs natalibus
Custodiendum pignus vrnæ credidit
Donec remissa lenis aura cœlitus
Venis redonet palpitare denuò
Et membra cordi copulata in posterum
Non separanda cœlitum inserat choro.

In Capella Sancti Edmundi.

Vilielmus de Windesor filius Regis Edwardi 3. sic dictus, quòd Windesoræ natus erat, cúm sorore suâ Blanchia de la *Toure* dicta, quòd eam in arce Londinensi mater peperit, sub tumulo marmoreo simul siti sunt.

IOhannes de Eltham Comes Cornubiæ filius secundus Regis Edwardi 11. ex Isabella filia Philippi Pulchri Regis Franciæ. Eius sepulchrum ex lapide alabastrino ad sinistram ostij visitur sine inscriptione.

Francisca

FRancisca Ducissa Suffolciæ, filia Caroli Brandoni Ducis Suffolciæ & Mariæ Reginæ Franciæ filiæ Regis Henrici septimi. Primùm desponsata fuit Henrico Grey Marchioni Dorcestriæ, qui ab Edwar. VI. creatus erat Dux Suffolciæ. Secundò nupsit Adriano Stokes Armigero qui defunctæ Alabastrinum tumulum erexit, anno 1563.

Nil decus aut splendor, nil regia nomina prosunt,
Splendida diuitijs nil iuuat ampla domus.
Omnia fluxerunt, virtutis sola remansit
Gloria, Tartareis non abolenda rogis.
Nupta Duci priùs est, vxor pôst Armigeri Stokes
Funere nunc valeas consociata Deo.

Heere lieth the lady Frauncis, Dutches of Suffolke, daughter to Charles Brandon Duke of Suffolke, and Marie the French Queene, first wife to Henry Duke of Suffolke, and after to Adrian Stokes Esquire.

Maria Grey eiusdem Ducissæ filia, iuxtà iacet. Obijt 1578.

GVilielmus de Valentia Pictauensis Comes Pembrochiæ, filius Hugonis *Le Brune* Comitis Marchiæ ex Isabella vidua Iohannis Regis Angliæ. Hunc Henricus Tertius ad summos honores euexit, quòd frater sibi esset vterinus: cùmque Iohannam filiam Guarini de Monte Canisio, siue Montechensey duxisset, creatus erat Comes Pembrochiæ. Obijt 1304. Huius sepulchrum ad dextram ostij multis clypeis condecoratum, æneisque laminis obtectum hos habet versus interiore margine inscriptos:

Anglia tota doles, moritur quia regia proles
Qua florere soles, quem continet infima moles
Guilielmus nomen insigne Valentia præbet,
Celsum cognomen, nam tale dari sibi debet.

Qui valuit validas, vincens virtute valore,
Et placuit placidus sensus morùmque vigore,
Dapsilis & habilis in motus, prælia sectans,
Vtilis, ac humilis, deuotus, præmia spectans.
Milleque trecentis, cum quatuor inde retentis,
In Maij mense hunc mors proprio ferit ense.
Quiq; legis hæc repete quàm sit via plena timore,
Meque lege te moriturum, & inscius horæ.
O clemens Christi, cœlos intret precor iste,
Nil videat triste, quia prætulit omnibus hisce.

DOminus Iohannes Russell, filius & hæres Francisci Comitis Bedfordiæ, obijt 1584. iacet in toga Parliamentaria in tumulo alabastrino vario marmoris genere perpolito, cum filio quem suscepit ex Domina Elisabetha filia Antonij Coci Militis, vidua Thom. Hoby Militis, quæ etiam illi duas filias superstites peperit. Illiusque memoriæ hoc monumentum & carmina dicauit:

Εἰς θάνατον φιλτάτου καὶ λαμπροτάτου
Αὐτῆς ἀνδρὸς Κυρίου Ῥυσελλίου τὸ [illegible]
Τῆς Ἐλιζαβέτης Ῥυσελλίας γέγραφεν ἐπιτάφιον

Carmina ærumnosæ matris in superstites filias.

Plangite nunc natæ, nunc flebile fundite carmen,
Occidit heu vestræ gloria sola domus.
Mors rapit immitis florentem stemmate claro,
Præsignem literis, tum pietate patrem.
Hæredi Comitis quin vos succrescite, tali
Ortu qui nituit sed bonitate magis.

Νῦν ψυχῆς γλυκύτερπνον ἐμῆς οἴκου τε φαεινὸν,
Πάτειδος ἤδε πόθον τῆδε κέκαθε κόνις.
Φεῦ μὲν οἱ ξυνεραὶ χήρη κοῦραι τε θύγατρες,
Τερπωλὴν ζωῆς αἶς ἀφείλε θανὼν

Εὐσεβίης

Εὐσεβίης ἕνεκα πλὴν ὄλβον σεμνὸς ἐπαυρεῖ
Οὐρανίου μετόχους συγγενέας καλέων.

Eiuſdem in eundem Latinè.

Mens mea crudeli laniatur ſaucia morſu,
Cùm ſubit oblatæ mortis imago tuæ.
Vere nouo hæres Comitis tu floris ad inſtar,
Vſque cadens miſeras, meque meáſque facis.
Quippe decor vultus, linguæ, moréſque probati,
Tum doctrina perit, ſed viget alma fides.

Carmina ærumnoſæ matris Dominæ Elizabethæ Ruſſ. in obitum filij.

En ſolamen aui, patris pergrata voluptas,
Ipſa medulla mihi, triſtia fata tulit:
O vtinam mater tacuiſſem lumine caſſa
Soluiſſet que prior iuſta ſuprema mihi!
Conqueror ac fruſtra, ſtatuit quia numen id ipſum,
Orba vt terrenis ſola ſuperna petam.

IN ALTO REQVIES.

Quod licuit feci, vellem mihi plura licere.

In obitum honoratiſsimi viri Domini Iohannis Ruſſelli, ſoceri ſui chariſſimi Ed. Hobij Militis Epicedion.

Mors (Ruſſelle) tibi ſomno ſuffudit ocellos,
Mens tamen in cœlis neſcia mortis agit.
Qui vitam ſanctam meliori fine peregit
Viuit, & euicta morte ſuperſtes erit.
Quis, qualis, quantus fueris tua ſtemmata monſtrant,
Integra vita docet, mórſque dolenda probat:

Sat sit priuigno posuisse hæc carmina pauca;
Tu sibi mente parens, filius ille tibi.

Right noble twise by vertue and by birth,
Of heauen lou'd, and honour'd on the earth;
His Countries hope, his kindreds chiefe delight,
My husband deare more than this worlds light
Death hath me reft: but I from death will take
His memory to whom this tombe I make.
Iohn was his name, (ah, was) wretch must I say
Lord Russell once, now my tear-thirstie clay.

DOminus Franciscus eiusdem Iohannis filius & hæres, obijt 1580, 28 Februarij.

ELizabetha Russell. filia eiusdem Iohannis, obijt 1600, 2. Iulij, in cuius memoriam erecta columna cum imagine & inscriptione:

DORMIT, NON MORTVA EST.

FOELICISSIMAE MEMORIAE SACRVM ELIZABETHAE RVSSELLIAE POSVIT ANNA SOROR MOERENS:

ALeonora filia & vna hæredum vltimi Humfredi de Bohum Comitis Herefordiæ, Essexiæ, &c. Conestabilisque Angliæ, quæ nupta fuit Thomæ de *Woodstocke* Duci Glocestriæ & filio Regis Edwardi tertij, ex quo suscepit prolem masculam quæ prima ætate obijt, & Annam filiam quæ prima vxor fuit Edwardi Comitis Stafford, & eo mortuo Guilielmi Bourchier militis, ex hac Anna & Staffordi Duces Buckinghamiæ, & Bourcherij Comites Essexiæ sunt procreati. Obijt an. 1399. Iacet in media capella in sepulchro marmoreo ære adornato cum hac Gallica inscriptione.

Cy gist Aleonore de Bohun cisne fille & vn des heirs l' hounrable seignour mons: Humfrey de Bohun Counte de Hereford, d' Essex & de Northampton & Conestable d' Engleterre, Femme a puissant & noble Prince Thomas de Woodstock fitz a tresexcellent & trepuisant seignour Edward Roi d' Engleterre puis le conquest tierz, Duc de Gloucestre, Counte d' Essexie & de Buckingham & Conestable d' Engleterre que morrust le tirziour d' Octobr. l' an du grace 1399. de gi aisme Dieux face mercy. Amen.

ROBERTUS de Walby qui primùm Episcopus erat Dunelmensis, inde Cicestrensis, & posteà Archiepiscopus Eboracensis. Situs est ad dextram Æleonoræ Ducissæ Gloucestriæ. Obijt 1309.

Hic fuit expertus in quouis iure Robertus
De Walbye dictus, nunc est sub marmore structus;
Sacræ Scripturæ Doctor fuit, & genituræ,
Ingenuus medicus & plebis ——————

Præsul Aduren: post hæc Archos Dublinen.
Hinc Cicestren, tandem primas Eboren.
Quaror K. Ianu. migrauit cursibus anni,
Sepultus milleni ter C. nonies quoque deni.
Vos precor orate, quòd sint sibi dona beatæ
Cum sanctis vitæ requiescat & hîc sine lite.

HVmfredus Bourchier Dominus Cromwell, filius Henrici Bourchier Comitis Essexiæ ex filia Richardi Comitis Cantabrigiæ, cecidit in prælio apud Barnet inter Henricum Sextum, & Edwardum Quartum, anno 1471. Iacet ad caput Roberti Archiepiscopi Eboracensis.

HVmfridus Bourchier, filius & hæres Iohannis Bourchier Domini Berners, duxit filiam & hæredem Frederici

derici Tylney, & occisus in prælio ad Barnet quiescit iuxta Guilielmum Valence Seniorem, obijt 1471.

Hic pugil ecce iacens Bernet fera bella cupiscens,
Certat vt Æacides, fit saucius vndique miles,
Vi cecidit vulnus, Mars porrigit arma cruore,
Sparsim tincta rubent, dolor en lachrimabilis hora,
Lumine nempè cadit, quo Christus morte resurgit,
Bourchier Humfridus clara propagine dictus.
Edwardi Regis qui tertius est vocitatus,
Iohn. Domini Barners proles, & paruulus hæres,
Quartus & Edwardus belli tenet ecce triumphum,
Quo perit Humfridus, vt regis vernula verus
Cyronomon mensæ sponsæ Regis fuit iste,
Elisabeth sibi sic sua virtus crescit honore.
Armis conspicuus quondam charúsque Britannis
Hic fuit: vt cœlis viuat deposcite votis.

IAna Seymur filia Edwardi Seymur Ducis Somerseti, obijt anno 1560. habétque has inscriptiones:

Ingenio præstans, & vultu Iana decoro
Nobilis arte fuit vocis, & arte manus,
Hinc Venus & Pallas certant vtra debet habere,
Vult Venus esse suam, Pallas & esse suam:
Mors fera virgineo figens in pectore telum
Neutrius (inquit) erit, sed mihi præda iacet.
Corpore Iana iacet, tellurem terra subibit,
Sed pius in cæli spiritus arce sedet.

The noble Lady Iane Seymour daughter to the renowmed prince Edward Duke of Somerset, Earle of Hertford, Vicount Beauchampe, Baron Seymour, and to the right noble Lady Anne Duchesse of Somerset his wife, departed this life in her virginity at the age of 19 yeeres, the 19 of March, Anno 1560. in the second yeere of the most happy raigne of Queene Elizabeth, and was honorably buried in the floore of this chapell

pell, to whose memory Edward Earle of Hertford, and Baron Beauchampe her deare brother, hath caused this monument to be made.

KAtharina Domina Knowles, vxor Francisci Knowles Militis, & soror Henrici Cary Domini Hunsdon. Obijt 1568, Ian. 15, habet monumentum muro affixum, cum his versibus & inscriptionibus:

Quæ Francisce fuit tibi coniux en Katharina,
Mortua sub gelido marmore Knolle iacet.
Excidet ex animo tibi mortua, sat scio nunquam,
Viua tibi viuo semper amata fuit.
Illa tibi proles sex & bis quinque marito
Protulit, æqualis fœmina másque fuit.
Hæc tecum multos vtinam vixisset in annos,
Et tua nunc coniux facta fuisset anus.
Noluit at Deus, hoc voluit sed sponsa maritum
In cœlis maneas, ô Katherina, tuum.

The right honourable Ladie Katherine Knowles, chiefe Ladie of the Queenes Maiesties bedchamber, and wife to Sir Francis Knowles Knight, Treasurer of her Highnesse houshold: departed this life the fifteenth of Ianuary, 1568. at Hampton court, and was honourably buried in the floore of this Chappell. This Ladie Knowles and the Lord Hunsdon her brother, were the children of William Carey Esquier, and of the Lady Marie his wife, one of the daughters and heires to Thomas Bullen Earle of Wiltshire and Ormond, which Ladie Marie was sister to Anne Queene of England, wife to King Henrie the Eight, father and mother to Elizabeth Queene of England.

BErnardus Brocas Miles, & à Camera Annæ Reginæ vxoris Richardi Secundi, iacet sub muro versus austrum inter columnas: effigies eius armata ex saxo imponitur.

Hic

Hic iacet Bernardus Brocas Miles. T. T. quondam Camerarius Annæ Reginæ Angliæ, cuius animæ propitietur Deus. Amen.

RIchardus Pecksall miles præfectus canibus venatorijs Regis quos *Buckhounds* vocamus; in alabastrino tumulo cum varijs columnis eleganter picto, & inaurato, cum hac Epigraphe:

DEO ET POSTERIS.

Gloriosam in Christo resurrectionem hic expectat Richardus Pecksall Eques auratus, prudentia & probitate clarissimus. Qui primò duxit Æleonoram filiam Guilielmi Pawlet Marchionis Wintoniæ & summi Angliæ Thesaurarij, quæ illi quatuor filias peperit: posteà Æleonoram, filiam I. Cotgraue, quæ Iohanni Sauage Equiti aurato de Comitatu Cestriæ renupta, coniugi charissimo officiosæ pietatis ergô in perpetuam fidei coniugalis memoriam hoc monumentum suis sumptibus libens lubensque posuit.

Nascendo morimur, vita altera morte paratur.

Non mors seiungat, quos Christus iunxit amore.

Amplior in cœlo domus est, ne crede caducis.

Vt viuas, vitæ sit tibi cura tuæ.

Quidquid patimur mortale genus,
Quidquid facimus, venit ex alto.

GEorgius Bridimanus custos Regiarum ædium Westmonasterij, obijt 1580. 30. Iulij. Vxor eius obijt, 7. Nouembris, 1590.

Margareta

MArgareta filia Henrici Clifford Comitis Cumbriæ, vxor Henrici Comitis Derbiæ iacet in hoc sacello. Obijt 1596. & nullo tumulo honoratur.

In spatio interiecto inter Capellam Sancti Edmundi & Sancti Benedicti siti sunt tres filij Edwardi primi cum filia, quos suscepit ex Æleonora filia Ferdinandi 3. Regis Castiliæ, vid. Iohannes, Henricus, Alphonsus & Æleonora. Hic Alphonsus 1323. è Wallia rediens, aureolam quæ fuerat Leolini Principis Walliæ cum alijs gazis obtulit, quibus Sancti Edwardi feretrum ornabatur, & anno proximè sequenti obijt. Walsingh. fol. 272. Ossa item Richardi, Ioannis & Katherinę filiorum Hen. 3. ibi consepeliuntur.

In Capella Sancti Benedicti.

Rancisca Comitissa Hertfordiæ, &c. ad orientalem huius capellæ partem sepulchro XXVI. pedes alto, splendidissimo ex alabastrite cum columnis porphyreis, marmoreis, & Pyramidibus ex lapide Lydio, pulcherrimè depicto & inaurato, & his inscriptionibus sepelitur:

DEO OPTIMO MAXIMO ET MEMORIAE SACRVM.

Sub hoc tumulo in Christo obdormit honoratissima Francisca Comitissa Hertfordiæ, vxor charissimi & nobilissimi Edw. Comitis Hertfordiæ, Baronis de Bellocampo, filij illustrissimi Principis Edwardi ducis Somerset, Comitis Hertfordiæ, Vicecomitis de Bello-campo, & Baronis Seymour.

Heroina amplissima familia nata, filia vtiq; clarissimi Guilielmi Baronis Howard de Effingham, prænobilissimi Ordinis

Garteriani sodalis, summi Angliæ Admiralij regnante Maria, Camerarij Regij hospitij & priuati Sigilli custodis regnante Elizabetha, filius ille fuit illustrissimi Principis Thomæ Ducis Norf. Comitis Surriæ, Comitis Marescalli Angliæ, paterque honoratissimi Caroli Comitis Nottinghamiæ Baronis Howard de Effingham, Garterani Ordinis sodalis, & summi Angliæ Admiralij.

Clarissima hæc Domina omnibus virtutibus animi corporisque dotibus ornatissima, quibus serenissimæ Reginæ singularem fauorem & charissimi mariti summum amorem consequuta est: graui & diuturno morbo confecta, firma in Christo fide, & inuicta animi patientia in cælestem patriam demigrauit cùm vixisset annos XLIIII. *Die* XIIII. *Maij, annò salutis* 1598. & 40 *anno felicissimi regni serenissimæ Reginæ Elizabethæ. Ad cuius perpetuam memoriam in fidei coniugalis, syncerissimi amoris, & officiosæ pietatis testimonium mœstissimus maritus Edwardus Comes Hertfordiæ, &c. Hoc monumentum multis cum lachrimis posuit & consecrauit.*

FOY POVR DEVOIR.	DESIR N'A REPOS.

Heere lieth intombed the Noble Francis Countesse of Hertford deare spouse vnto the Noble Edward Earle of Hertford, and Baron Beauchampe, sonne of the renowmed Prince Edward Duke of Somerset, Earle of Hertford, Vicount Beauchampe, and Baron Seymour.

A Ladie descended of right noble linage, being daughter of the Noble Lord William Baron Howard of Effingham, companion of the most famous order of the Garter, High Admirall to Queen Mary, and Lord Chamberlaine of the Houshold, and Lord priuie Seale to Queene Elizabeth. Sonne was he to the right Noble Prince Thomas Duke of Norfolke and Earle of Surrey, Earle Marshall of England, and father to the Noble Charles Earle of Nottingham, and Baron Howard of Effingham, of the said most noble Order of the Garter Knight, and Lord High Admirall of England.

This

This Lady highly renowmed for her many vertuous gifts, and graces both of minde and bodie, greatly fauoured by her gracious Soueraigne, and deerely beloued of her Lord: after long sicknes in firme faith in Christ and constant patience departed this life at 44. yeeres of age, the 24. day of May, anno 1598. in the 40 yeere of the most happie raigne of our most gratious Soueraigne Lady Queene Elizabeth.

To whose memory the said Earle her louing Lord and husband much lamenting her death in testification of his great loue towards her, and of his carefull diligence in this dolefull duety, doth consecrate this Monument.

SImon Langham ex Priore creatus Abbas Westmonasteriensis, postea Episcopus Londinensis, & ann. 1362 in Eliensem Episcopum consecratus, deinde in Archiepiscopum Cantuar. Postea in Cardinalem tituli S. Sexti, & Episcopum Prænestinum, Cancellarius item, & Thesaurarius erat Angliæ. Exonerauit Ecclesiam Westmonasterij, de 2200. marc. quas Conuentus mercatoribus quibusdam debebat. Dedit ad fabricam Nauis Ecclesiæ Westmonaster. 400. libras, libros item qui æstimati sunt ad 830. libr. Vestimenta ad 437 libr. Vasa etiam quæ valebant 269. lib. & omnia etiam quæ ei debebantur Ecclesiæ Westmonast. legauit, n. 3954. libr. Obijt Auenioni in Gallia Narbonensi, & ibidem in domo Carthusiensi quam erexerat sepultus, & postea eius ossa translata sunt Westmonasterium, & iuxta altare S. Benedicti in pulchro ex alabastrite tumulo, cum effigie pontificalibus ornata.

GVilielmus Bill Doctor Theologiæ, Decanus primus Ecclesiæ Collegiatæ Westmon. Magister Collegij Trinitatis Cantabrigiæ, Præses Collegij Ætonensis, & Reginæ Elizabethæ summus Eleemosynarius, vir optimè meritus de hoc Collegio. Contulit enim vasa quædam argentea & 20. peristromata ad lectos regijs ibidem alumnis. Obijt 15. Iulij, anno 1561. Requiescit in sepulchro marmoreo cum hoc epitaphio:

Billus & ipse bonus fuit & virtutis amator,
Et coluit doctos, doctus & ipse fuit.
Officij custos erat atque magister honesti,
Et bene perfecit multa loquendo parum.
Patriæ prudentem, fidum Reginæ ministrum
Perdidit, & patrem pauper abisse gemit.
Et tria tale caput Collegia mœsta reliquit,
Quale diu rursus non habitura reor.
Aut ego dilexi nimiùm, dum viueret, illum;
Aut patriæ magno concidit ipse malo.

GAbriel Goodman, Decanus huius Collegiatæ Ecclesiæ Westmon. Doctor Theolog. &c. 3. obdormiuit in domino 17. Iunij 1601. cui posita est in muro sacelli statua genibus flexis cum hac inscriptione:

Gabriel Goodman sacræ Theologiæ doctor, Decanus huius Ecclesiæ quintus: cui cùm summa laude quadraginta annos præfuisset, & Ruthiniæ in Comitatu Denbighensi vbi natus hospitale fundasset, Scholámque instituisset, vitæ sanctimonia deo bonísque charus, in cœlestem patriam piè emigrauit xvij Iunij. Anno salutis 1601.

In Capella Sancti Pauli.

LOdouicus Robsert ex Hannonia ortus, Regis Henrici Quinti vexillifer, duxit Elizabetham filiam & hæredem Barth. Bourchier, quæ vnà secum consepulta iacet in sepulchro è saxo varijs nobilium Angliæ & Hannoniæ armis ornato.

L'onnour a dieu, a nous merci.

Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

LEARNE TO DIE TO LIVE EVER.

Michael

Michael Episcopus Asapensis ibidem situs.

ÆGidius Daubney vir summæ authoritatis apud Henricum Septimum, cui erat à cubiculis. Conditur cum vxore Eliz. è familia Arundelliorum in Cornubia, in media Capella sepulchro alabastrino.

Heere lieth buried within this tombe Sir Giles Daubney Knight, Lord Lieutenant of Calis, Lord Chamberlaine vnto the Noble King Henrie the Seuenth: the which Giles died the 22. day of May in the yeere of our Lord God, 1507. And dame Elizabeth his wife, the which died in the yeere of our Lord God 1500. On whose soules Iesus haue mercy. Amen.

CArolus de *Granado* Hispanus, vir summo loco inter suos natus, erectus in muro Boreali huius Capellæ.

ELizabetha Comitissa Ormondiæ, filia Thomæ Domini Barkley. Obijt, 1582. 1. Septembris.

I. Vicecomes Thurles, filiolus Thomæ Comitis Ormondiæ è filia Ioannis Domini Sheffeld.

Thomas Bromley miles, Magnus Angliæ Cancellarius vir Municipalis iuris peritissimus, qui obijt 1587. Iacet in sepulchro alabastrino cum columnis è marmore & Lydio, sic inscripto:

Consilio, pietate, ac Iuris prudentia insignis Thomas Bromley Miles à Serenissima Elizabetha Angliæ Regina in secretius cōsilium, ac summum Cancellariæ munus ascitus, cùm octo annos singulari fide, animi moderatione, ac æquitate ius dixisset, præpropero fato lugentibus bonis omnibus ereptus, hic situs est. Vixit annos 57. Obijt 12. Aprilis, anno 1587. reliquit ex Elizabetha è Fortescuorum familia vxore superstites liberos octo. Henricus filius patri optimo posuit.

IVSTITIA ET AEQVITATE.
LABORE ET INDVSTRIA.
STVDIO ET DILIGENTIA.

FRancisca Sidneia Comitissa Sussexiæ iacet in orientali parte huius capellæ pulcherrimo sepulchro ex Alabastrite, vario marmoris genere perpolito, & sic inscripto:

Inclytæ Heroinæ Franciscæ Comitissæ Sussex ex nobili & antiqua Sydneiorum familia ortæ, illustrissimo, sapientissimo & bellicosissimo viro Domino Thomæ Ratcliffe Comiti Sussex nuptæ, fœminæ multis rarissimisque dotibus, tum animi tum corporis ornatæ, in Sanguine coniunctos, in amicos, in pauperes, in captiuos, & præcipuè in verbi diuini ministros liberalitate & charitate præ cæteris insigni, quæ lectionem sacræ Theologiæ in Ecclesia Westmonasteriensi Collegiata legendam instituit, & quinque millia librarum per testamentum legauit, quibus vel extrueretur Collegium nouum in Academia Cantabrigiensi, vel (ad augmentum Aulæ Clarensis in eadem Academia) perquireretur annuus census: de quo perpetuò ali possint Magister vnus, decem socij, & Scholares viginti. Opus certè præclarum & nunquam satis laudatum. Vixit annos 58. mort. est 9. Mart. & sepulta fuit die 15. Aprilis. Anno Dom. 1589.

Heere lieth the most honorable Ladie Francis, sometimes Countesse of Sussex, daughter of Sir william Sidney of Pensehurst Knight, wife and widow to that most noble, most wise, and most martiall gentleman Thomas Ratcliffe Earle of Sussex: a woman whiles she liued adorned with many and most rare gifts both of minde and body, towards God truely and zealously religious, to her frinds and kinsfolke most liberall, to the poore prisoners, to the ministers of the word of God alwaies most charitable. By her last will and testament she instituted a diuinity Lecture to be read in this Colligeate church, and by the same her testament gaue also 5000. lib. towards the building of a new Colledge in the Vniuersity of Cambridge, with sufficient yeerely reuenue for the continuall maintenance of one Master, tenne fellowes,

lowes, and twenty Scholers, either in the same Colledge or else in an other house in the said Vniuersity, already builded, commonly called Clarehall. She liued 58 yeeres, and died the 9. of March, and was buried the 15. of Aprill, 1589.

MISERICORDIA ET CHARITATE.

Beati mortui qui Domino moriuntur.
Omnia plena malis, fert Deus vnus opem.
Veni Domine Iesu, veni citò.

PIETATE ET PRVDENTIA.
FIDE CONIVGALI.

KAtharina Comitissa Northumbriæ, filia & vna hæredum Iohannis Neuill Domini Latimer, vxor Henrici Percy Comitis Northumbriæ, cui plures peperit liberos. Obijt 1596, & sine tumulo in hoc iacet sacello.

DOuglessa vxor Arthuri Gorge, filia & hæres Henrici Howardi Vicecomitis Bindon, hîc iacet sine monumento. Obijt. 1590.

AMbrosia Gorge vnica filia & hæres Arthuri Gorge, obijt 1600. 11. Octobris.

AD occidentalem partem huius Capellæ situs est Ioan. Puckering magni sigilli Angliæ custos, in tumulo alabastrino & marmoreo, cum effigie eius & vxoris, atque his inscriptionibus:

Iuris prudentia, pietate, consilio, multisque alijs virtutibus insignis Iohannes Puckering Miles à sereniss. Elizabetha Anglia

gliæ Regina in secretius concilium ac summum magni sigilli Angliæ custodis munus ascitus, cùm 4. annis singulari fide & æquitate ius dixisset, placidè in Domino obdormiens hîc situs est. Vixit annos 52. Obijt 30. Aprilis, anno 1596.

Causarum imperij & curarum pondere fesso
Viuere pœna fuit, mors mihi somnus erat.
Diuitiæ, fasces, legiones, stemmata, honores,
Temporis hæc spolium, prædaque mortis atræ.

VIRTVS INCENDIT VIRES.

Hanc posuit statuam dilecto sponsa marito,
Fœderis & fidei testem pignúsque iugalis.

Spero videre Dominum in terra viuentium.

CArolus Blount Comes Deuoniæ, Baro Montioye, Locum-tenens regni Hiberniæ, Ordinis Georgiani Eques auratus, qui Hiberniam grauissima rebellione agitatam rebellibus profligatis, & Hispanis expulsis in pristinum statum fortissimè & prudentissimè restituit, è viuis excessit die vj. Maij 1606.

In Capella Sancti Iohannis Baptistæ.

HVgo Bohune cum Maria sorore liberi Humfredi Bohuni Comitis Herefordiæ & Conestabilis Angliæ ex Elizabetha filia Regis Edwardi Primi, conduntur in primo sepulchro à sinistra in ingressu.

HEnricus Carey Baro Hunsdoniæ, D. Reginæ Elizabethæ Camerarius, & sanguine coniunctissimus, villæ

Berwici

Berwici præfectus, Eques auratus ordinis Garteriani. Obijt anno salutis 1596, & conditur in medio Capellæ, cui filius eius Georgius nunc Baro Hunsdoniæ, & Camerarius Reg. Elizab. sibique & suis, sepulchrum magnificentissimum è marmore pario, porphyritico &c. posuit cum hac inscriptione:

Sepulturæ familiæ de Hunsdon consecratum.

In Domino hic obdormit Henricus Carey Baro de Hunsdon villæ Berwici limitisque tam orientalis quàm medij versus Scotiam olim præfectus: Pensionarorum Generosorum Capitaneus, Forestarum cis Trentam Iusticiarius summus, Garteriani ordinis eques auratus, Dominæ Reginæ Elizabethæ Camerarius, à sacris Consilijs, eidémque consobrinus. Vnà cum illo conditur vxor charissima filia Thomæ Morgan Equitis aurati quæ plures illi liberos peperit, è quibus sunt superstites: Georgius, Iohannes, Edmundus, Robertus, equites aurati; Catherina Comitissa Notinghamiæ, Philadelphe Baronissa Screope, & Margareta Domina Hoby. Obijt xxiij. Iulij 1596, ætatis lxxi. Patri optimo Georgius Carey filius, Baro de Hunsdon, ordinis garterij socius, Vectæ Insulæ præfectus, Reginæ Elizabethæ Camerarius & à sacris Consilijs. Maritóque charissimo Anna vxor, honoris & memoriæ ergò sibique & suis mortalitatis memores posuerunt.

COMME IE TROUVE.

IDemque Georgius Carey Baro Hunsdonius obijt Septembris 9. anno Dom. 1603. & in eodem monumento cum patre reconditur.

THomas Ruthal Episcopus Dunelmensis, & Regis Henrici Septimi Secretarius. Obijt 1524. Iacet cum effigie in pontificalibus è saxo.

GEorgius Flaccet quondam Abbas Westmon. situs est in ingressu primo ad dextram.

GVlielmus de Colchester Abbas Westmonasteriensis tumulatur ad pedes Episcopi Dunelmensis.

THomas Millinge quondam Abbas Westmon. & postea episcopus Herefordensis situs est in medio sacelli.

IN OBITVM THOMAE VAVGHAN MILITIS.

ORate pro anima Thomæ Vaughan Militis quondam Camerarij & Thesaurarij Cameræ Edwardi Quarti ac Camerarij Principis primogeniti dicti Regis, requiescat in pace.

Aymer & a tander.

In Capella Sancti Erasmi.

Nna sola filia, & ex asse hæres Iohannis Mowbrey Ducis Norfolciç, vxor Richardi Ducis Eboracensis, filij Edwardi quarti. Hac Anna sine prole mortua Ducatus Norfolciæ deuolutus est ad Howardos.

IOhannes Islipe Abbas Westmonasteriensis vir magnæ apud Henricum Septimum authoritatis, qui Decani domum quæ nunc est, construxit, & multa alia ædificia in eo monasterio instaurauit. Iacet sub marmore quatuor columnis æneis innixo.

In

In Capella Sancti Iohannis Euangelistæ.

IOhannes Harpedon Miles qui obijt 1457. Situs est ad caput Iohannis Estney.

IOhannes Estney Abbas Westmonasterij liberauit Ecclesiam Westmon. de 3070. libr. quas debebat. Pensionem illam 1000. librarum quæ soluenda erat Romano Pontifici pro confirmatione Abbatis Westmon. in perpetuum relaxauit, fenestram magnam occidentalem construxit. Obdormiuit in Domino anno 1498.

Hic iacet Dominus Iohannes Estney quondam Abbas huius loci, qui obijt 24. Die mensis Maij, anno Dom. 1498. Cuius anima propitietur Deus. Amen.

EXVLTABO IN DEO IESV MEO. AMEN.

THomas Primus Dominus Wentworth iacet sine monumento.

THomas Parry miles, Thesaurarius Hospitij illustrissimæ Reginæ Elizabethæ, iacet tumulo marmoreo. Obijt anno 1560.

Hic iacet Thomas Parry Miles, Thesaurarius Hospitij, ac Magister Curiæ Wardorum & liberationum Elizabethæ Reginæ, Obijt 15. Decemb. anno Dom. 1560.

Perdidit in Thoma Pario cum vita recessit
Aula, quod vnius perdere morte potest.
Ingenio præstans, & comis amicus amicis,
Munificus veræ laudis alumnus erat.
Principis in summo pretio ponebat honorem,
Prætulit atque suo publica vota lucro.

Inde creatus Eques Thesauro præfuit aulæ,
Aulæ Thesaurus maior & ipse fuit.

EXPECTO RESVRRECTIONEM.

RIchardus Kneuet Armiger Pensionarius Dominæ Elizabethæ Reginæ. Obijt 1559.

Heere lieth Richard Kneuet Esquire, who was one of the gentlemen Pensioners to our Soueraigne Lady Queene Elizabeth, which Richard died the first day of Nouember.

EDwardus Rogers Miles, Censor siue Cantrarotulator Aulæ Dominæ Elizabethæ Reginæ. Obijt anno Dom. 1568.

GVilielmus Rogers eiusdem Edwardi ex tertio filio nepos, sepultus 18. Iunij. 1593.

ANdreas Rogers filius Richardi Rogers Militis, obijt 15. Augusti 1600.

IAcobus Croftes hospitij Dominæ Reginæ Elizabethæ Contrarotulator, sine monumento. Obijt 1590.

ELizabetha filia Iohannis Fortescue Equitis aurati. Obijt 21. Maij, 1597.

In Capella Sancti Michaelis.

Vgo Vaughan Miles, cum Anna vxore filia Henrici comitis Northumbriæ quæ prius fuit vxor Thomæ Hungerforde.

Of your charitie pray for the soules of Sir Hugh Vaughan Knight, and dame Anne his wife, sometime wife to Sir Thomas Hungerford knight, daughter to the Lord Henry Earle of Northumberland, who deceased the 5. day of July 1522. the said Sir Hugh deceased the day of. Anno Domini one thousand fiue hundred. On whose soule Iesus haue mercy. Amen.

THomas Wharton Miles Dominus Wharton qui duxit Annam filiam Roberti Comitis Sussexiæ. Obijt 1572.

E. Boorne vxor Iohannis Boorne Militis & Secretarij Mariæ Reginæ. Obijt 22. Iunij 1576.

GVilielmus Trussell Miles & proloquutor Parlamenti depositione Regis Edwardi 2.

In Capella Sancti Andreæ.

Dmundus Kirton Abbas Westmonast. tempore Edwardi quarti, ornauit hanc capellam multis nobilium clypeis gentilitijs. Iacet in tumulo marmoreo, his versibus inscriptis:

Pastor pacificus, subiectis vir moderatus,
Hac sub marmorea petra requiescit humatus
Edmundus Kirton, hic quondam qui fuit Abbas
Bis denis annis cum binis connumerandus,
Sacræ Scripturæ doctor probus, immoprobatus,
Illustri stirpe de Cobildic generatus:

Coram Martino Papa proposuit iste
Ob quod multiplices laudes habuit, & honores.

Qui obijt tertio die mensis Octobris an. Dom. 1466.
Eleïson Kyry curando morbida mundi.

Iohannes Borough Miles occisus 10. Martij 1595.

M. S.

Cœlis cœlestis, pars terris reddita terræ:
Vt graue descendit, sic leue summa petit.
Corporis hoc fanum, Burghensis nominis orbis
Est Mausolæum, spiritus ipse Polus.

Magnanimus & illustris vir Io. Bourgh nobilissimi Baronis Dom. Guiliel. Bourgh à fortissimo Heroe Huberto de Burgho, olim Cantiæ Comite oriundi, & nobiliss. fœminæ D. Cat. Clinton filiæ D. Edwar. Clinton Lincoln. Comitis nuper Angliæ Admiralij filius, ob res terra & mari gestas Clarissimus, Duisburgi Gubernator, bis Equitis Aurati honore donatus, primùm in Belgio ab illustriss. Comite Leicestriense Reginæ Ma. & Ord. Belgiorum Imperatore, deinde ab Henrico quarto Gal. Rege post victoriam in agro Sant Andreano. Demum ob expugnatam & in Angl. inuectam ingentem Hisp. nauem Caracam vul: dictam gemmis, auro, argento, aromatibus Indicis, &c. onustam, nauali dignus corona & applausibus exceptus. Dum nimis hostem cordatum licèt & strenuum tanquam viribus suis imparem fatali animi securitate contemnit, multo cum suorum luctu, & patriæ damno morte immatura an vz. ætatis suæ 32. Mar. 7. 1594. præreptus, hîc vniuersæ resurrectionis tubam expectat. Tanti interim viri memoriam fugitiuam reuocans hoc qualecunq; amoris pignus, donec magnificentius virtutibus, genio & nomine monumentum dignius paretur. G.B. A.M. P. ann. Dom. 1594.

Gladius meus non saluabit me, Psal. 43.

Th

Tu es enim Domine qui vitæ & mortis habes potestatem & deducis ad portas mortis & reducis. Sap. cap. 6.

THomas Dominus *Burrough* Ordinis Garteriani Eques auratus, & Prorex Hiberniæ. Obijt dum bello persequeretur profligatissimum rebellem Comitem Tiroēn, 1597.

HEnricus Noell Pensionarius Elizabethæ Reginæ, vir omnibus virtutibus nobili viro dignis ornatissimus. Obijt 26. Februarij 1596.

KAtharina Kirton vxor Iacobi Kirton iuxta contumulatur, cuius memoriæ hanc inscriptionem mœstissimus maritus posuit.

LACHRIMIS STRVXIT AMOR.

To the memorie of his vertuous and deare beloued wife Anne Kirton daughter of Henry Bodenham in the Count. of Wiltes Esq. by Katherine daughter of George Wadham of Catherston in the Coun. of Dor. Esq. her sorrowfull husband James Kirton of Castell Cary in the Count. of Som. gent. in regard of her vertues and his loue erected this momument.

Chara deo, dilecta viro, pia, pulchra, pudica,
Anna recepta polo, cantat hosanna deo.

Obijt die 7. Septemb. ann. salutis 1603.

In Capella Sancti Blasij quâ intratur ad Vestiarium.

Icholaus Litlington Abbas Westmonasteriensis, Domum Abbatis iuxta Ecclesiam a fundamentis vz. aulam & Cameram quæ nunc Hierusalem dicitur, occidentalem item, & Australem Claustri partem ædificauit, & Granariam quod nunc cubiculum Regiorum alumnorum, vnà cum turre adiacente construxit, Molendinum item aquaticum cum alijs ædificijs condidit. Obijt anno 1386. cum præfuisset summa cum laude annos 25.

EDwardus Monachus Westmonasteriensis, filius Oeni Theodori siue Tidder ex Katharina Regina, vidua Henrici Quinti, filia Caroli Sexti Franciæ Regis, Frater erat Edmundi Comitis Richmundiæ, & patruus Henrici Septimi.

In Australi plaga Ecclesiæ.

Alfridus Chaucer Poëta celeberrimus, qui primus Anglicam Poësin ita illustrauit, vt Anglicus Homerus habeatur. Obijt 1400. Anno verò 1555. Nicholaus Brigham Musarum nomine huius ossa transtulit, & illi nouum tumulum ex marmore, his versibus inscriptis posuit:

Qui fuit Anglorum vates ter maximus olim,
Galfridus Chaucer conditur hoc tumulo.

Annum

Annum si quæras Domini, si tempora mortis,
Ecce notæ subsunt, quæ tibi cuncta notant.
25. *Octobris* 1400.

ÆRVMNARVM REQVIES, MORS.

N. Brigham hos fecit Musarum nomine sumptus.

Si rogitas quis fueram, forsan te fama docebit:
Quod si fama neget, mundi quia gloria transit,
Hæc monumenta lege.

ROBERTUS Haule Armiger qui elapsus ex arce Londinensi ad hoc asylum cum socio Iohanne Shakel confugit: vnde quinquaginta armati, Alano Buxhull, & Radulpho de Ferrarijs ducibus, illum dum Missæ interesset, vi extrahere conati sunt. Qui cùm resisteret & pacem Ecclesiæ inclamaret, gladijs vnà cum famulo Monasterij qui eos impedire voluit, transfossus occubuit 1378. Sepultus est è regione ostij Capellæ Sancti Benedicti, cum hoc Epitaphio ære inciso:

Me dolus, ira, furor multorum, militis atque,

——In hoc gladijs celebri pietatis asylo,
Dum Leuita Dei sermonis legit ad aram:
Proh dolor, ipse meo Monachorum sanguine vultus
Aspersi moriens, chorus est mihi testis in æuum.
Et me nunc retinet sacer is locus Haule Robertum,
Hìc quia pestiferos malè sensi primitùs enses.

RACHAEL Brigham, filia Nicolai Brigham quadrimula obijt, sita est iuxta Galfridum Chaucerum. Obijt 1557. 21. Iunij.

Vnica quæ fueram proles spe'que alma parentum,
Hoc Rachael Brigham condita sunt tumulo.

Vixi annis quatuor, mensibus tribus, diebus quatuor, horis 15.

GVilielmus Benson quondam Abbas Westmon. & primus eiusdem ecclesiæ Decanus tempore Henrici Octaui, cùm Pontificis Romani authoritas in Anglia reiecta esset. Situs est in Australi plaga Ecclesiæ, ad Sacrarij ingressum.

GVilielmus Bedel Thesaurarius Thomæ Wolsey Cardinalis. Obijt 1518.

Heere lieth buried William Bedell Esquier late Treasurer to my Lord Cardinall, Archbishop of Yorke, and Chancellour of England, and Cicely his wife, which William deceased the third of Iuly.

GVlielmus Thynne Armiger frater Iohannis Thynne Equitis aurati, qui ætate verò confecta, totus pietati addictus, quotidiè rebus diuinis in hac ecclesia interfuit, placidéque ex hac vita demigrauit. Iacet è regione ostij Claustrorum in tumulo ex Alabastrite, cum hac inscriptione:

MEMORIAE SACRVM.

Hìc situs est Gulielmus Thynne Armiger, frater Iohannis Thynne Equitis aurati, ex antiqua Botteuilliorum familia oriundus: qui in adolescentia magnam Europæ partem perlustrauit, in prælio ad Muscelborough Eques catafractus contra Scotos pugnauit, & tandem ætate confectus placidè in Domino obdormiuit, 14. *die Martij,* 1584.

Christus

Christus mihi vita, & mors mihi lucrum, Phil. c. 1.

Dies mortis æternæ vitæ natalis est.

Iohannes Chamberlaine de Prestbury Armiger Charissimo Affini hoc monumentum posuit.

FRanciscus Allen ob virtutem bellicam & fortitudinem spectatam in Belgio & Gallia equestri dignitate ornatus. Obijt XXVI. Martij. 1595.

THomas Owen Iusticiarius Communium Placitorum iacet ad australem partem Chori in sepulchro ex alabastrite, marmore, & Lydio, cum hac inscriptione:

DEO TRINO ET VNI SACRVM.

Secundum Christi redemptoris aduentum sub hoc tumulo exspectat Thomas Owen Armiger, filius Richardi Owen ex Maria altera filia & hærede Thomæ Oteley de Comitatus Salopiæ Armigeri: Qui ab adolescentia studijs iuris municipalis Angliæ innutritus, ita industria, ingenio & iudicio claruit, vt primùm electus fuerit Dominæ Reginæ Elizabethæ Seruiens ad legem, inde in consessum Iusticiariorum communium Placitorum cooptatus. Inter quos cùm quinque annos singulari integritatis, æquitatis, & prudentiæ laude sedisset, & ex Sara vxore Charissima filia & vna hæredum Humfredi Baskeruill quinque filios & totidem filias suscepisset (Alicia fideli vxore secunda superstite) piè in Christo obdormiuit 21. *die Decem. Ann. salutis* 1598.

Rogerus Owen filius mœstissimus patri optimo & charissimo, officiosæ pietatis & memoriæ ergô hoc monumentum posuit.

IVSTORVM ANIMAE IN MANV DEI SVNT.
SPES VERMIS ET EGO.

RIchardus Bingham Miles nuper præfectus Connachtiæ in Hibernia, qui bellis Turcicis, Gallicis, Belgicis, & Hibernicis strenuam & laudabilem præstitit operam. Obijt Dubliniæ in Hibernia anno salutis 1598. & è regione Thomæ Oweni Iusticiarij requiescit.

TO THE GLORIE OF THE GOD OF HOSTES.

Heere vnder resteth Sir Richard Bingham Knight, of the auncient family of the Binghams of Binghams Melcombe in the County of Dorset. Who from his youth trained vp in militarie affaires, serued in the time of Queene Marie at Saint Quintins, in the Westerne Isles of Scotland, and Conquet in Britaine. In the time of Queene Elizabeth at Leith in Scotland, in the Isle of Candy vnder the Venetians, from whence he went to the burning of Cabo Chrio against the Turkes, in the Ciuill warres of Fraunce, in the Neatherlands, and at Smerwicke in Ireland. After, he was made Gouernour of Connagh, where he ouerthrew the Irish Scots, expelled the traitour Orourke, suppressed diuers rebellions, and that with very small charge to her Maiestie, maintaining that Prouince in flourishing estate by the space of thirteene yeeres. Finally for his good seruice he was made Marshall of Ireland, and Generall of Leinster, where at Dublin in an assured faith in Christ he ended this transitory life the thirteenth of Ianuarie, Anno Domini 1598.

EDmundus Spencer Londinensis, Anglicorum Poetarum nostri seculi facilè princeps, quod eius poemata fauentibus Musis & victuro genio conscripta comprobant. Obijt immatura morte anno salutis 1598. & prope Galfredum Chaucerum conditur qui fœlicissimè poesin Anglicis literis primus illustrauit. In quem hæc scripta sunt Epitaphia:

Hic prope Chaucerum situs est Spenserius, illi
Proximus ingenio, proximus vt tumulo.
Hic prope Chaucerum Spensere Poeta poetam

Conderis,

Conderis, & versu, quàm tumulo propior.
Anglica te viuo vixit, plausitque Poesis;
Nunc moritura timet, te moriente, mori.

In Australi parte Capellæ Regiæ.

Ecce Radulphus ita Selby iacet hic cœnobita,
Doctor per merita præpotens lege perita,
Legibus ornatus, a regibus & veneratus,
Ordo ciusque status per eum fit conciliatus,
M. C. quater x. bis post partum virginis iste
In festo Christe tibi spirauit Michaelis.

Heere lieth Cecill Ratcliffe, sometime chiefe gentlewoman with my Lady of Dudley, on whose soule God haue mercy. Amen. Mercy, grace and forgiuenesse.

HIc iacet Anna Buxull filia Domini Alain Buxull. Mil. quondam vxor Iohannis Beuerley, quæ obijt secundo die mensis Octobris, anno Dom. 1416. Cuius animæ propitietur Deus. Amen.

Iohannes Beuerley Miles.

Iohannes Gollofre Miles obijt 1396.

In Obitum Iohannis Windsore Epitaphium.

Est bis septenus M. Christi C. quater annus,
Vespera Paschalis dum septima lux fit Aprilis
Transijt à mundo Iohannes Windsore nomine notus,
Corde gemens mundo, confessus, crimine lotus:
Fecerat hæredem Gulielmus auunculus istum,
Miles & Armigerum dignus de nomine dignum,

Dum iuuenilis erat bello multos perimebat:
Postea pœnituit & eorum vulnera fleuit.
Recumbens obijt, hîc nunc in carcere quiescit:
Viuat in æternum spiritus ante Deum.

HIc iacet frater Guilielmus Amundisham quondam monachus huius loci, Receptor nostri Canonici, qui obijt anno Dom. 1420. mense Iulij, die decimo quarto, cuius animæ propitietur Deus. Amen.

In obitum Guilielmi Cowperi.

TOtius hoc tumulo sepelitur scriba Britannis,
Et Eboracensis præsulis Oeconomus.
Couper erat nomine Guilielmus, sudor acerbus
Augusti hinc nonis sustulit è medio.
Incumbat mollis tellus facilisque sepulto,
Nam durus nulli, difficilisuè fuit.

MISERERE MEI DEVS SECVNDAM MAGNAM MISERICORDIAM TVAM.

Thomæ Browne Monachi.

O Deus æterno donetur munere vitæ,
Thomas Browne Monachus iuncta sepulchra tenens.
Illius hoc pietas, rogat hoc te spésque fidésque,
Te rogat hoc verus religiosus amor.
Surreptum Monachi fraterni plangite mundi,
Próque illo crebras fundite quæso preces.

Libera me Domine de morte æterna in die illa tremenda, cùm cœli mouendi sunt, cùm veneris iudicare seculum per ignem.

Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum.

In obitum Humfredi Roberts.

Robertus Monachus iacet hic Humfrey vocitatus,
Quem dolet extinctum religiosa cohors.
Nam bonus & prudens & Thesaurarius olim,
Contulit huic sacro commoda multa loco.
Virgine nate Dea, Deus ô qui vota, precesque,
Exaudis, famulum transfer ad Astra tuum.
Obijt Idus Februarij, 1508.

Credo quòd redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum, & in carne mea videbo Deum saluatorem meum.

Citò anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.

In Boreali plaga Ecclesiæ.

Didachus Sanchez de Riba, de Neira Hispanus, ex Equestri Galliacorum familia oriundus, è vita decessit 1557. 16. Iunij.

DIVIS PHILIPPO ET MARIA REGIBVS.

IOhannes Redman Sacræ Theologiæ Doctor & ecclesiæ huius Collegiatæ Præbendarius, & Collegij Trinitatis apud Cantabrigienses Magister, ex hoc vitæ ergastulo solutus est anno ætatis suæ 52. Anno Dom. 1551.

Hic sita Redmanni sunt ossa (ô Candide lector)
Gratia prænomen cui dedit, & meritò.
Namque Hebræorum Iohannis gratia vox est
Christi Redmanno quæ data larga fuit:
Gratia Christi illum varijs ornauit & auxit
Doctrina & clari dotibus ingenij.

Gratia Christi illum nuper subduxit ab isto
Orbe, potest quo nil vanius esse malum.
Eloquij interpres Sacri, præcóque fidelis
Illius, & prudens assiduusque fuit.
Sacro è suggestu fandi doctissimus vnus
Cælesti est risus sæpe sonare tuba.
Quod verbo docuit, re præstitit, illud amauit
Mens intus sonuit quod pia lingua foris.
Contemptor mundi, contemptor diuitiarum,
Pauperibus diues, pauper erátque sibi.
Vir iustus, sanctus, puerili simplicitate
Præditus, & magni nomine dignus erat.
Regno in cœlesti magnus namque ille vocatur,
Cuius doctrinæ consona vita piæ.
Redmanum hac ratione potest quis dicere magnum,
Quod docuit siquidem præstitit assiduè:
Christum non docuit solùm sed vixit eiusdem
Quem docuit vultu voce docénsque simul.
Sermo eius tonitru, fulgur pia vita vocari,
Virtutis lucens lumine digna fuit.
Redmani similes, Christe optime maxime, multos
Præcones populis da precor ipse tuis.

Hospes siste gradum hos & numeros lege,
Redmani cineres hic tumulus teget.
Inter syderea est lumina spiritus,
Huic planctu neque opus, sed neque lachrimis.

His bones heere rest shut in a chest
Whom Redman men did call:
Whose Christian name doth sound the same
Which Grace especiall.
The Hebrew speech doth thus vs teach,
That Iohn betokens Grace:
Which he hath sent by Christs intent,
Downe from the heauenly place.
Christs grace him gaue great store to haue

Of

Of knowledge and fine wit:
Doctrine profound in him was found,
Christ made him therein fit.
Christs grace away did him conuay,
Alas from vs to blisse:
From this world vaine, where vice doth raigne,
And all things are amisse.
Ordain'd to teach, his will to each,
Most faithfully he vsed:
Wherein he knew to defend the true,
And which things were abused.
Cunning full great, and vtterance feate
He could in pulpit vse:
As a trumpets noise his heauenly voice,
To heare would make men muse.
What thing he taught, in deeds he wrought,
That was his speciall care:
Word, deed, and minde in him to finde
Alike, it was not rare.
The worlds pompe gay he contemn'd alway,
And goods he set at naught:
Rich to the poore he seem'd euermore,
Yet pouerty him caught.
A man most meeke and holy eeke,
Simple as the childe small:
But great ywis our Redman is,
And so we may him call.
In Christs kingdome and of an high rome,
And great that man is nam'd
To the truth pure that doth endure,
And hath his life well fram'd.
By this meanes cleare it doth appeare,
Our Redman great must bee;
Which put in vre his doctrine pure,
As all men well might see.
Christ was his lore, he liu'd therefore
The same: so that thereby,

In life and word, he taught accord,
An heauenly harmony.
His thundring voice men did reioice,
To heare that heauenly sound:
As lightning bright with vertues light,
His deeds did much abound.
O Christ aboue so deare vs loue,
Like Redman more to send;
Which may well preach, and the people teach,
Their liues for to amend.

Iohannes Redmanus humo tumulatur in ista,
Eloquij sacri interpres, clarusque professor.
Assiduè populum Christi cælestia verba
Vt lingua docuit, sic vita & moribus ipsis.
Idem primus erat rector Collegij & eius
Quod Cantabrigiæ Triados de nomine dictum.
Eius nunc corpus sub marmore conditur isto,
Spiritus in cœlo est cum Christo vti spero precorq́;
Tuque precabere idem (lector charissime) mortis
Et memor esto tuæ; mors certa, incertius hora
Ast eius nihil est, igitur benè viue, valeque.
Vixit annos 52. Ann. Dom. 1551. Nouemb. 4.

QVIESCAT IN PACE ECCLESIAE. AMEN.

BArtholomæus Dodington vir eruditissimus, sub marmore in pauimento cum hac inscriptione requiescit.

DEO AETERNO OPT. MAX. ET MEMORIAE S.

Certa resurgendi spe hìc situs est Bartholomæus Dodingtonus, optimis artibus à pueritia innutritus, Regij Græcarum literarum professoris XX. *annos in Academia Cantabrigiensi munere summa cum laude perfunctus: vir vt exquisita eruditione, ita moribus sanctissimis, singulari integritate, & modestia incomparabili. Qui anno ætatis* LX. *Salutis* M.D. LXXXXV. *Die Augusti*

Augusti XXII. *animam Deo reddidit, & triste sui desiderium amicis reliquit.*

NE MORTVVM PVTES QVI IN COELO VIVIT.

GVil. Perkins Prodecanus huius Collegiatæ ecclesiæ, obijt. 1577.

THomas Browne primùm Archididascalus, scholæ Westmon. & posteà Præbendarius eiusdem Ecclesiæ.

Hic situs est Thomas Browne sacræ Theologiæ Bacchalaureus, huius Collegiatæ Ecclesiæ prodecanus, vir singulari pietate, eruditione, & integritate, qui obdormiuit in Domino 2. *Maij* 1585.

EDwardus Grant, Prodecanus huius Collegiatæ ecclesiæ, obdormiuit in Domino. 4. Augusti 1601.

GEorgius Burden Receptor ecclesiæ Collegiatæ Beati Petri Westmonasterij 1593.

IOhannes Gryffith ex antiqua in Wallia familia ortus. Obijt 1597.

THomas Hesket vir ordinis Equestris Attornatus siue Procurator Curiæ Pupillorum & è Consilio in Boreali Angliæ parte constituto Obijt Oct. 17. ann. Dom. 1605.

In locis ignotis Ecclesiæ.

Araldus filius Nothus Regis Cnutonis, mortuo patre electus est in Regem Angliæ à Danis: Emmam Cnutonis vxorem opibus spoliatam in exilium relegauit, Ælfredum filium Æthelredi, & Sancti Edwardi fratrem oculis priuauit, & cum

regnasset annos quatuor mortuus est Oxoniæ, 1040. & Westmonasterij sepultus. Math. Westm.

IOhannes Vicecomes Wellensis Ordinis Sancti Georgij socius, qui duxit in vxorem Cæciliam filiam Edwardi 4. Obijt sine prole & Westmonasterij conditur.

FVlco de Nouo castro Miles eximius, cuius corpus ob reuerentiam consanguinitatis Regiæ, ac nobilitatis, fecit Henricus 3. magnifice in sua præsentia in Ecclesia Westmonasterij sepeliri, anno 1247. Math. Westm.

EPiscopus Roffensis, qui quoniam sanctus habebatur, procurante Rege sepultum est corpus eius Westmonasterij anno 1250.

Hugolinus Camerarius Sancti Edwardi Confessoris.
Edwinus Abbas tempore Sancti Edwardi.
Dominus Galfridus Mandeuile, &
Domina Athelarda vxor eius.
Galfridus Mandeuile Iunior.
Dominus Iacobus Berners Miles.
Dominus Oliuerus de Durdens, frater Regis Henr. 3.
Petrus Calhan Ciuis.
Thomas Peuerell Subprior.
Salchardus Monachus, & Chronographus:
Domina Æleonora Comitissa de Barra, filia Regis Edw. 1.
Richardus Harounden Abbas.
Guilielmus Stoner Miles.
Guilielmus Atclyffe Secretarius Regis Edwardi 4.
Domina Katharina filia Ducissæ Norfolciæ nupta Edwardo Aylmer.
Walterus Hungerford filius Edwardi Hungerford Militis.
Dominus Salesbury Miles.
Guilielmus Hauerell.
Thomas Bounflower, & Philippa vxor.
Thomas Romayne.

Iohannes

Iohannes Alyngreth.
Rogerus Braharsen.
Dominus Richardus Rous Miles.
Galfridus Halpall.
Iohannes Shordiche Miles & Helena vxor eius.
Iacobus Palmer clericus, & Iohanna soror eius.
Iohannes Blockely.

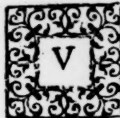
Nomina Regum, Principum, & Nobilium qui floruerunt cum Rex Henricus Tertius, anno 1220, Ecclesiam Westmonasteriensem restauraret, & quorum Arma ex vtráque parte nauis Ecclesiæ suis coloribus depinguntur.

Ad partem Australem.

1 S. Edwardus Rex & Confessor.
2. Henricus Tertius Rex Angliæ.
3 Alexander tertius Rex Scotorum.
4 Raimūdus Comes Prouinciæ.
5 Rogerus de Quinci Comes Wintoniæ.
6 Henricus de Lacy Comes Lincolniæ.
7 Richardus Comes Cornubiæ
8 R Comes Rothesaiæ.
9 Guilielmus Comes de Ferrarijs, & Derbiæ.
10 Guilielmus de Longaspata, Comes Sarum.
11 Guilielmus de Valentia, Comes Pembrochiæ.
12 Rogerus de Mortuo-mari.
13 Guilielmus de Percy.
14 Rogerus de Clifford.
15 Rogerus de Somerey.
16 Iohannes de Verdon.
17 Robertus de Thwenge.
18 Fulco filius Warini.
19 Rogerus de Monte alto.
20 Rogerus de Venables.

Ad partem Borealem.

1 Fredericus 2. Imperator.
2 S. Lodouicus Rex Francię.
3 Richardus Clare Comes Glocestriæ.
4 Rogerus Bigod Comes Norfolciæ.
5 Symon de Monteforti Comes Leicestriæ.
6 Io. Comes Warrennæ & Surriæ.
7 Humfridus de Bohun, Comes Herefordiæ & Essexiæ.
8 Guil. de Fortibus, Comes Albemarlæ.
9 Edmundus Comes Lācastrię.
10 Hugo de Vere, Comes Oxoniæ.
11 Iohannes de Dreux, Comes Richmondiæ.
12 Henricus de Hastings.
13 Rogerus de Mowbraye.
14 Robertus de Stafford.
15 Robertus de Ross.
16 Robertus filius Walteri.
17 Iohannes de Balliol.
18 Gilbertus Talbot.
19 Warinus de Vernon.
20 Guilielmus de Malpas.

Italis Abbas Westmonasterij à Rege Guiliel-mo Conquestore effectus, obijt anno 1082. & iacet sub marmore albo in Australi parte clau-strorum cum hoc Epitaphio:

Qui nomen traxit à vita, morte vocante,
Abbas Vitalis transijt, hicque iacet.

GIslebertus Chrispinus Abbas Westmonasterij, obijt regnante Rege Henrico Primo, anno 1114. Iacet ad pedes Vitalis, cum baculo pastorali absque mitra cum his versibus:

Hic pater insignis, genus altum, virgo, senéxque
Gisleberte iaces, lux, via, dúxque tuis.
Mitis erat, iustus, prudens, fortis, moderatus,
Doctus quadriuio, nec minùs in triuio.
Sic tamen ornatus nece sexta luce Decembris
Spiramen cœlo, reddis & ossa solo.

GEruasius dictus de *Blois* filius nothus Regis Stephani, prouectus fuit à Rege patre in Abbatem Westm. E vita migrauit anno Christi 1160. sepultus in australi clau-strorum parte sub marmore nigro cum hoc Disticho:

De regum genere pater hic Geruasius ecce
Monstrat defunctus, mors rapit omne genus.

LAurentius Abbas Westm. qui obtinuit à PP. Alexan-dro iij. priuilegium de vsu mitræ, annuli, & chirothe-catum sibi & successoribus. Obijt 1176, sepultus ad pedes Gilleberti abbatis sub albo marmore cum hoc Tetrasticho:

Clauditur hoc tumulo vir quondam clarus in orbe,
Quo præclarus erat hic locus, est, & erit.
Pro meritis vitæ dedit illi laurea nomen.
Detur & vitæ laurea pro meritis.

Pro

Pro Vowello qui obijt Augusti 19. Anno 1557.

Factus erat moriens totus Vocalis, honorans
Corde Deum, vultu, gestibus, ore, manu.

GAbriel Goodman filius Gawini Goodman ex Helena vxore, puer indole singulari. Obijt 1576.

Nuberium teneris mors immatura sub annis
Ad superas misit, venerat vnde domos;
Ne puer hic senibus lingua praestaret vtraque,
Cederet & nostrae gloria magna scholae.
Obijt 1. Ianuarij, Anno Dom. 1586.

In obitum Annae Birkhed.

Anna diu vixti multos longaeua per annos,
In te mors tandem saeuijt atra senem.

An auncient age of many yeeres,
Heere liued Anne thou hast:
Pale death hath fixt his fatall force
Vpon thy corps at last.

Heere vnder lieth Anne Birkhed being 102. yeeres of age, who departed this life the 25. of August, Ann. Dom. 1568. And Christopher Birkhed her Sonne, being 77. yeeres of age, who departed this life the 20. of May being Ascention day, an. do. 1595.

Credo { *Quod Redemptor meus viuit,*
In nouissimo die de terra surrecturus sum,
Et in carne mea videbo Deum saluatorem meum. }

HIc iacet Edwar. Bernardus Regius, in hoc Collegio alumnus, egregiae spei puer, qui immatura morte charissimis parentibus praereptus. Obijt 27. Decemb. 1584.

The Sonne of Henry Bernard and Anne his wife.

Christ

Christ is to me as life on earth
And death to me is gaine:
Because I trust through him alone
Saluation to obtaine.
So brittle is the state of man,
So soone it doth decay:
So all the glory of the world
Must fade, and passe away.

IN VITA VANA VITA.

Hic iacet Edwardus Grantus bellissimus infans,
Dulce decus matris, deliciaque patris.
Quem mors æthercam citiùs transcripsit in vrbem
Esset vt angelicus, deliciaque Deo.
Ille quidem fœlix: nam paucos vixit vt annos
Sollicitæ vitæ, sic mala pauca tulit.

Thy sweete desire to praise thy God,
Thy tender loue to parents deere,
Thy nature milde to euerie one
Remaines aliue, though corps lie heere.

VIVIT POST FVNERA VIRTVS.
Obijt Ianuarij 2, 1587. Ætatis suæ 5.

GVilielmus Punterus huius Ecclesiæ præcentor obijt, 1597. in cuius mortem hoc scriptũ erat Epitaphium.

Æthereos inter ciues, animásque beatas
Punterus summum iam canit ante Deum.
Gratus erat terris viuendo, legendo, canendo;
Cœlo nunc viuit, nunc legit, atque canit.
Sic tribus ille locis superest: sunt namque reposta
Claustris ossa, choro laus, animúsque polo.

FINIS.

Laus Deo.